LAURA MARIE ALTOM

Sărută-mă din nou

Traducerea și adaptarea în limba română de

ILEANA DINU

ALCRIS

Capitolul 1

– Iat-o! se auzi vocea prezentatorului emisiunii de dimineață de la Cattoola. Maddy clipi des.

– Ești pregătită să-mi ții companie, Maddy?

Fanii ei începură să aplaude entuziasmați când o văzură.

– Este chiar ea! Bucătăreasa noastră preferată, Maddy Lowell!

Cu toată căldura insuportabilă a acelei zile de august, Maddy nu lăsă să se vadă că avea un zâmbet cam chinuit. Se îndreptă spre Chip Townsend traversând scena, făcând semne celor care o aplaudau. Se adunase un număr mare de oameni. Dar de ce se mira? Era evenimentul anului aici, la Cattolla, Missouri.

Maddy simți cum transpirația începe să-i acopere tot trupul și-și dori să nu fi trebuit să se confrunte cu asta.

Chip Townsend sau Dippy Chip, cum îi spuneau colegii, o prinse după umeri.

– Băieți, se adresă el invitaților, nu știu ce simțiți voi, dar eu m-am ambalat deja... dacă Maddy a noastră va reuși să facă și prăjitura cu caise... aici se opri, pentru că auzi comentarii din partea publicului feminin, va cuceri pentru a cincea oară concursul culinar.

– Mult succes, Maddy! îi strigă o doamnă în vârstă din rândul doi.

Maddy oftă. Câteodată îi lipsea mult viața pe care o dusese până acum. N-ar fi trebuit să-și părăsească vechea slujbă, să se angajeze la această emisiune de dimineață. Câștigase bani buni, care-i fuseseră de mare folos, dar nu mai era o anonimă și era recunoscută pretutindeni, lucru care o deranja de cele mai multe ori, mai ales când nu avea chef să vadă pe nimeni.

Chip o trase mai aproape.

– Spune-ne, Maddy, este o rețetă nouă, sau prăjitura preferată a familiei voastre?

Zâmbește. Îndreptă-ți umerii. Încearcă să ignori faptul că toți ochii sunt ațintiți asupra ta, își spuse ea.

– A fost rețeta preferată a bunicii, Chip. O făcea duminica după-amiază, dar se poate face în orice altă oră a zilei.

– Așa este? Prieteni, s-o ajutăm pe Maddy a noastră, dar până atunci vom merge în alt studio la un alt concurs și vom reveni după o oră, când juriul va lua decizia.

Tehnicianul de cameră făcu un semn, se stinseră luminile, iar temperatura pe scenă scăzu brusc. Maddy răsuflă ușurată.

– Mulțumesc, Maddy, zise Chip. Dar greu te-ai mai hotărât să spui că a fost rețeta bunicii! Dacă mai faci figura asta și săptămâna viitoare, când va fi invitat Rock Rainer, jur că-ți dau foc la carnetul cu rețete! glumi el.

Fără a mai aștepta reacția ei la această amenințare, el se întoarse spre un grup de fani.

Fără a fi surprinsă de duritatea lui, ci doar ofensată, să zicem, Maddy își îndepărtă o șuviță rebelă de pe frunte, apoi ridică privirea spre acea parte din studio în care domneau vasele ei de inox. Dumnezeule, cum credea acest Chip că emisiunea ei insignifiantă putea să pună în umbră un interviu cu un scriitor renumit ca Rock Rainer?

Tot nu-i venea să creadă că un autor de romane de succes acceptase să dea un interviu unui post local de televiziune, ca al lor. Abia aștepta să-l vadă, să-i vorbească, să se afle în preajma bărbatului care scrisese nuvele al căror subiect o urmărise zile întregi după ce le citise. Rainer reușea să capteze cititorul într-o asemenea măsură încât acesta trăia alături de el fiecare emoție, fiecare trăire, de la fericirea binecuvântată la cea mai mare tragedie și suferință.

Nuvelele sale erau originale, iar eroii lui erau bărbați pe care ea și-ar fi dorit întotdeauna să-i întâlnească și în realitate.

Ei bine, poate că și pe Ethan ar fi vrut să-l reîntâlnească. Dar, de fapt, o singură noapte petrecută cu un bărbat nu trebuia să fie ceva de care să-și amintească obsesiv.

Oricum, pentru că directorul emisiunii, Chip, dispăruse din zonă se mai putea relaxa puțin. Asta era partea care-i plăcea cel mai mult, gătitul. Amestecul ingredientelor, mirosul de zahăr ars, de scorțișoară, de piersici.

Aceste amintiri olfactive o duseră în urmă cu câțiva ani, pe când trăia în casa familiei sale.

Dar acum bunicii erau morți, părinții trăiau în Florida, fratele mai mic era în armată, iar sora mai mare își lua masteratul la Michigan, așa că Maddy nu mai avea pentru cine să gătească decât pentru sine sau televiziune. Acum se mai gândea și la fanii ei.

Majoritatea scrisorilor pe care le primea erau de la femei ca ea, casnice, care renunțaseră la carieră spre a-și îngrji soții și copiii. Sau poate era mai bine să spună că erau femei ca ea, care aveau acele elemente ce lipseau din viața ei, adică soțul și copiii.

Așa se face că avea doar unul din cele trei elemente necesare pentru a deveni o casnică adevărată. Dar

lucrurile puteau fi și mai rele. Mai ales la sfârșitul verii, când sora ei, Peg, termina facultatea și se putea întoarce acasă cu soțul și copiii spre a locui în casa părintească. Din acel moment, nu va mai putea face altceva decât să recunoască: eșuase în întemeierea propriei sale familii.

Dar nu avea chef să-și facă probleme astăzi, mai ales în fața mulțimii de femei zâmbitoare, majoritatea mame și a soților acestora, care umpluseră până la refuz cortul în care se desfășura concursul de gătit. De fiecare dată când își amintea că eșuase în relația cu Ethan, devenea deprimată.

Gândurile îi zburau spre el; se întrebă ce se întâmplase cu singurul bărbat alături de care ar fi vrut să trăiască toată viața.

Nu conta că nu se cunoscuseră de prea mult timp când ajunseseră să petreacă împreună acea noapte magică.

Ce conta acum era faptul că-și amintea privirea lui când îi spusese că așteptase toată viața să cunoască o femeie ca ea. Mai contase felul în care se simțiseră împreună, cum râseseră.

Nici durerea de a nu-l mai fi văzut de atunci nu putea șterge amintirile acelea frumoase.

Maddy vedea și acum acea noapte ca pe un soi de dar, care-i fusese dăruit devreme în viață pentru a-i spune dacă relația respectivă merita cultivată, sau nu.

Din nefericire, nu mai cunoscuse vreun bărbat să-l pună în umbră pe Ethan, care o părăsise fără nici o explicație.

Zâmbind unui gând ascuns, în timp ce spărgea un ou de marginea bolului în care trebuia să pregătească o cremă, realiză ce ridicol ar suna pentru prietenii ei dacă ar afla că ea crezuse în acel Ethan, care-i lăsase pe pernă o scrisoare în care-i promitea că se va întoarce într-o zi și o va căuta.

Dar nu mai conta acum dacă prietenii ar fi crezut-o că Ethan o ceruse de nevastă, pentru că ea, Madeline Lowell, virgină chipurile la douăzeci și șapte de ani, avusese o noapte de dragoste înflăcărată.

Acum, amintirea acelei nopți era atât de bine ascunsă în mintea ei încât uneori se întreba și ea dacă existase cu adevărat.

Luă telul și-și concentră frustrarea asupra ouălor pe care trebuia să le bată.

Și asta nu pentru că n-ar mai fi primit alte invitații de la bărbați, dar pentru că nici nu se obosise să le ia în serios.

Iar cel cu care ieșea acum...

Kent, directorul postului de radio local de televiziune era un bărbat atrăgător, încântător și săruta bine. Încercase să se lase sedusă de el, dar cum ea știa

multe rețete pe dinafară, era conștientă că orice ar fi adus în relația lor, tot n-ar fi ajuns la o rețetă perfectă.

Cât despre iubirea ei pierdută, Ethan, ar fi vrut desigur, să știe ce se întâmplase cu el.

De fapt, care femeie n-ar fi vrut să știe asta? Dar chiar dacă acesta ar fi apărut acum din senin, cerându-i să se mărite cu el, i-ar fi râs în nas. Pentru că, după felul în care dispăruse după prima lor noapte de dragoste, nu mai putea avea încredere în el.

Ethan îi luase cu el și inima, dar acest lucru nu avea să se mai repete.

– Domnișoară Lowell, știm cu toții că sunteți foarte pricepută la gătit, dar puneți mai mult de cinci ouă într-o prăjitură ca asta? o întrebase cineva din public.

Simțind cum roșește, Maddy întinse mâna spre borcanul cu vanilie.

– Bunica obișnuia să spună că reușita unei prăjituri depinde de cât de bine se bate albușul.

Acea persoană din public își exprimă îndoiala:

– Iar a mea spunea că dacă bați ouăle prea mult, aluatul iese tare.

***

Ethan Stone duse mâna la ochi. Ce-și făcuse Maddy?

Aflase din casetele trimise de un prieten, că Maddy își schimbase înfățișarea, și crezuse că această

schimbare va fi în bine, dar nu era așa. Maddy renunțase la naturalețe și se machiase, lucru care lui îi displăcuse întotdeauna la o femeie.

Își aminti singura noapte petrecută împreună cu ea când, după ce făcuseră dragoste a doua oară, el îi răsfirase părul lung pe pernă. Maddy era nemachiată, așa cum îi plăcea lui. De atunci, se gândise să se însoare cu ea.

Nu putea crede că după felul în care o părăsise și după anii în care fuseseră despărțiți, Maddy ar mai simți ceva pentru el, dar oricum, era liber să viseze, nu? Numai că se săturase de vise, voia ca totul să devină realitate. O voia pe Maddy. O voia alături de el pentru tot restul vieții.

Nu conta că nu știau mare lucru unul despre celălalt, decât faptul că trupurile lor deveniseră unul, la cea de a optsprezecea aniversare a ei. Acum vor avea timp să afle totul unul despre celălalt, sau mai precis unul în brațele celuilalt. Vor învăța să se iubească.

Singurul lucru important acum era că Ethan se simțea demn de ea. Cu toate că psihiatrul la care mergea îi repetase de multe ori că fusese dintotdeauna demn de Maddy, nu numai acum, după ce făcuse un milion de dolari.

Maddy provenea din clasa de mijloc, în care el încercase mereu să pătrundă, dar eșuase neavând mijloacele necesare.

Mama îl abandonase la câteva zile după naștere, pe treptele unei biserici din Mississippi. Avea paisprezece ani când reușise să scape din mâinile acelui preot baptist, care drăcuia în fiecare duminică dimineața, iar în restul săptămânii umbla beat sau cu prostituate.

Pe Ethan nu-l interesa prea mult că preotul nu ducea o viață demnă, îl deranja doar ipocrizia acestuia. De ce naiba se mai obosea acest om să ascundă ce era? Ce voia să dovedească?

Motoul lui Ethan fusese: crede doar în ceea ce vezi, iar pe mine ia-mă așa cum sunt. Dar atunci o cunoscuse pe Maddy. Și flacăra iubirii se aprinsese instinctiv între ei, iar acea scânteie n-o mai regăsise alături de nici o femeie.

Nici nu mai știa cum ajunsese la petrecerea celei de a optsprezecea ei aniversări, apoi ea îi acordase toată atenția și apoi dispăruseră împreună. Maddy îi mărturisise atunci că nu se simțea bine în mijlocul acelor invitați. Iar el, căruia nu-i plăcea să aștepte prea mult, acceptase imediat.

Fusese o noapte fierbinte.

Maddy, îmbrăcată într-o rochie lungă, vaporoasă, de culoarea fildeșului,, îl prinsese de mână, ducându-l spre o pajiște recent cosită.

– Vreau să vezi ceva, îi spusese ea privindu-l peste umăr.

În mijlocul uni pâlc de stejari, se afla o cabană mică, ridicată din piatră de râu. Locul arăta de parcă

n-ar fi fi pus nimeni piciorul pe acolo de mult timp, dar Maddy îi mărturisi că trecea adesea pe acolo. Fusese cabana bunicilor ei. Acum era a ei și voia s-o împartă cu el.

Uniunea lor mentală se transformă imediat într-una fizică, în sunetul făcut de greierii din preajmă, sau de acordurile îndepărtate ale muzicii, care străbătea de la petrecere.

Ethan nu se mai simțise atât de aproape de nici o altă femeie, în viața sa.

Maddy întrerupsese sărutul lor pentru a aprinde o lumânare, apoi alta. Se mângâiaseră, găsiseră fiecare plăcere în trupul celuilalt. Pe când Maddy sta întinsă pe o cuvertură, el își trecuse degetele peste mătasea pielii ei, peste sânii ei plini. Chiar și acum, dacă închidea ochii își amintea parfumul ei floral. Era o combinație de liliac, de crin, un miros simplu, care-i făduse inima să-i tresalte.

Deși nu avea cum să știe, Maddy îi schimbase viața, dăruindu-i virginitatea sa. Deși el nu avea nimic să-i ofere în schimb, jurase ca din acel moment să facă totul pentru a ajunge o persoană demnă s-o ceară de nevastă pe Madeline Lowell.

Dimineața, el dispăruse, lăsându-i un bilet; n-o făcuse fără a se simți cel mai mare laș. Dar trebuia să plece. Nu voia s-o vadă la lumina zilei. Atunci, ea ar fi

știut cine era cu adevărat: un biet muncitor cu ziua care trebuia să-și câștige existența. Maddy merita totul de la un bărbat. Și el voia mai mult și tocmai de aceea, cu trupul și zâmbetul ei în minte, porni în lume.

Călătoria lui durase mai mult decât s-ar fi așteptat, dar acum, după ce ajunsese în cele din urmă la destinație, nu mai putea aștepta, o voia pe Maddy de soție. Voia să-și întemeieze o familie.

De-a lungul anilor, un prieten o urmărise îndeaproape pe Maddy. O urmărise în timpul liceului, îi știa toate relațiile, cam fără semnificație pentru ea. Ethan îi mulțumise zilnic Domnului că Maddy nu se îndrăgostise de alt bărbat.

Iar faptul că ajunsese și ea la o vârstă fără a se fi căsătorit, era semnul clar că îi era destinată. Ethan era din ce în ce mai convins că vor avea un destin comun.

Trase aer în piept; venise momentul s-o facă pe Madeline Lowell să devină soția sa.

***

Maddy era ușor disperată pentru că, din cauza căldurii, machiajul i se deteriorase. Putea să revină acum la rețeta sa pentru că mai erau doar cincisprezece minute până la începerea concursului.

După ce combină ouăle cu vanilia, înglobă untul și zahărul. Pe ecranul televizorului apăru banda albastră pentru fanii ei. Erau cu toții emoționați, cu excepția celor care intrau în concurs direct cu ea. Dar era convinsă că va câștiga și va intra în grațiile tuturor.

Amestecă untul cu zahărul, ouăle și vanilia, apoi turnă unt topit și zahăr candel, după care aranjă jumătățile de piersică sub forma razelor de soare. Avu chiar și prezența de spirit de a se opri o secundă pentru a le zâmbi telespectatorilor.

– Mult noroc, Maddy! îi ură o brunetică ce-și legăna copilul.

– Mulțumesc, îi răspunse ea. Urmărește emisiunea de luni ca să scrii rețeta!

– Să fii sigură c-așa voi face, zise femeia.

Angajată în pregătirea prăjiturii pentru concurs, Maddy nici nu-și închipuia că dacă ar ridica ochii ar avea cel mai mare șoc din viața sa. Acolo, între o bunicuță cu părul alb și un puști care mesteca gumă, se afla Ethan!

Ethan, cel din visul ei de mult spulberat. Ethan, care-i lăsase o durere mocnită în suflet. Iar când îl văzu că-și face loc printre spectatori, constată că arată mult mai bine ca altădată.

Era îmbrăcat în blugi și un tricou bine întins pe pectoralii frumos conturați, iar Maddy clipi repede de

câteva ori pentru a fi sigură că nu era un miraj din cauza căldurii din acel cort în care se desfășura concursul.

Îi apăruseră desigur niște riduri, dar era un bărbat foarte frumos, bronzat, puternic, cu trăsături cioplite parcă. Părul care-i depășea nivelul urechilor era ușor ondulat, privirea la fel de intensă. Iar după umerii lui largi Maddy ghici că-și câștiga existența tot muncind în aer liber, ca în vara în care se cunoscuseră.

Pe atunci, Ethan era doar zilier angajat în iulie și august la culesul piersicilor și la îngrijirea livezii. De ce oare revenise în oraș?

– A trecut cam mult timp, Maddy, o anunță el cu un glas fierbinte, care ar fi putut să-i topească toate ingredientele prăjiturii. Maddy se zăpăci și-și duse degetele pline de zahăr ars în păr. Dumnezeule, ce-i făcuse acest bărbat? De unde apăruse? Dar și mai important era când va dispărea din nou?

Ethan îi zâmbi, simțind c-o adusese exact în punctul în care dorise. Maddy roșise și mai tare.

– Ce... am, voiam să spun... cum ai ajuns aici?

– Vrei să știi pentru ce am venit, nu?

Maddy lăsă privirea în jos la ingredientele sale, mai punând câte puțin din fiecare. Ethan urmărise tot spectacolul ei ceea ce nu era tocmai rău, își spuse ea, roșie până la rădăcina părului.

– Da, vreau să știu ce te-a adus pe aici, îl întrebă ea.

– Vrei să-ți spun chiar acum? Am crezut că este mai bine să aștept, să termini ce faci aici, apoi să ieșim undeva să mâncăm și să discutăm. Poate să facem o plimbare la vechiul lac?

– Nu, i-o reteză Maddy foarte hotărâtă, îndepărtându-și o șuviță de pe frunte. Nu fac asta cu nici un bărbat.

– Ce nu faci, Maddy? Nu ieși la masă sau pe lac?

– Nici una.

– Dar cu cine ai prefera să ieși, Maddy?

– Eu... eu... Înțelegând semnificația vorbelor lui, Maddy își duse mâinile la frunte și desigur, se murdări cu zahăr pudră.

Ethan zâmbi. Era teribil de frumoasă Madeleine când era îmbujorată și nervoasă ca acum.

– Aștept să-mi răspunzi, Maddy.

– Nu este problema ta cu cine ies.

Starea de încordare o făcu să pună prea multă sare în bol. Ce rușine că prezența acestui bărbat o făcea să se piardă cu firea și mai ales să-și rateze șansa de a câștiga concursul. Ethan îi spulberase orice speranță de a mai câștiga apărând la locul și momentul nepotrivit, șoptindu-i mereu numele pentru a o tulbura și mai tare.

– Să înțeleg că nu există nici un bărbat care abia așteaptă să termini naibii cu prostiile astea, ca să ieșiți undeva?

– Uite ce este, Ethan, eu...

– Este un semn bun; cel puțin îți amintești numele meu.

– N-ai vrea să-ți vezi de drum? Nu înțelegi că sunt în concurs? Cu nouă ani în urmă, ai ieșit din viața mea și m-am rugat atunci la Dumnezeu să nu mai apari vreodată. Iar acum apari chiar în mijlocul concursului, de parcă am mai fi îndrăgostiți, sau mă rog... măcar prieteni. Ei bine, nu suntem nici măcar atât și nici nu vom fi vreodată.

El își mută greutatea de pe un picior pe celălalt, apoi își vârî mâinile în buzunarele blugilor.

– Maddy, cred că ai dreptate, dar aș vrea să urc pe scenă lângă tine, pentru a te auzi mai bine.

Înainte ca Maddy să apuce să se împotrivească el își făcu loc printre spectatori, trecu de masa juriului și de ceillați concurenți și ajunse lângă cea care la sfârșitul verii trebuia să-i fie soție.

– Ei, parcă așa e mai bine, zise el.

– Ethan, ai făcut o nebunie! Dacă o să chem paza?

– De ce, Maddy, te simți amenințată în vreun fel?

Maddy își continua treaba, dar se vedea că mâinile îi cam tremurau.

Ethan regretă o clipă că făcuse acest gest, dar fără să vrea privirea îi alunecă spre locul unde, sub șorțul cu flori mari roșii, se vedea cum pieptul Madelinei se ridică și cobora foarte repede, iar inima probabil îi bătea nebunește.

Ethan înțelese că deși trecuse timp destul avea efect asupra lui Maddy, ca în acea noapte în care i se dăruise. Cu singura deosebire că în noaptea aceea îi simțise bătăile inimii prin cămașa transparentă. Își aminti cum făcuse dragoste cu ea atunci.

– Aș vrea să mă scuzi, începu ea, dar trebuie să pun prăjitura în cuptor.

– Nici o problemă, îi răspunse el făcându-i loc, dar tocmai când să treacă el făcu un pas împiedicând-o și o prinse în brațe ca să nu cadă. În această mișcare, trupurile lor se atinseră, iar el fu sigur că Maddy simțea pentru el ca și cu nouă ani în urmă.

– Dumnezeule, cât mi-ai lipsit, Maddy, murmură el.

– Trebuie să pleci, Ethan, nu ai ce căuta aici.

– Așa a fost întotdeauna, nu, Maddy? Poate tocmai de asta am plecat.

Ea scutură din cap.

– Nu mă refer la acest oraș. Voiam să spun că nu ai ce căuta aici pe scenă.

– Mai ales atingându-te, gândindu-mă numai la sărutările tale...

– Mda, zise Maddy. Iar acum dacă ai vrea, te rog, coboară de pe scenă.

– Ce-ai zice dacă te-aș săruta înainte de a pleca?

Ea rămase privindu-l cu ochii ei mari, cu dorință în priviri. Trecuseră atâția ani de când nu se mai sărutaseră, nu se mai atinseseră, dar timpul parcă se comprimase acum făcând ca amintirile să fie foarte recente.

Biata Maddy, nu numai că nu mai avea nici o șansă în concurs, dar nici nu mai putea scăpa de el.

– Ethan?

– Da, iubito.

– De ce te-ai întors la Cattoola?

– Crezi că poți suporta răspunsul?

– Cred că da...

Pentru a se asigura că Maddy nu va leșina, lucru care ar fi întors lucrurile împotriva ei, Ethan îi luă tava din mână și o puse pe masă.

– Foarte bine, vei afla; am venit aici să mă însor cu tine, Madelleine Lowell. Mă mai vrei?

Capitolul 2

Dacă inima lui Maddy ar fi bătut mai repede, Ethan ar fi trebuit să sune la salvare. Dar ea abia mai putea respira după ce auzise întrebarea lui.

Apoi, Maddy reacționă de parcă prezența lui acolo ar fi fost mai enervantă decât a unei insecte, și-l împinse, revenind la masa ei să curețe bolurile și lingurile, telul și mixerul. Din nefericire, totul nu-i luă decât câteva secunde; haosul pe care-l crease în inima și gândurile ei prin plecarea lui neașteptată și nejustificată durase mulți ani pentru a se mai diminua.

– Mai aștept încă, Maddy; îmi dai răspunsul? Sau va trebui să-l aflu singur... Cu aceste vorbe, el se apropie foarte mult iar biata Maddy îi simți răsuflarea în ceafă, într-un mod înnebunitor. Încercă să se eschiveze, dar nu făcu decât să i se ofere mai mult. Făcu ultima încercare de scăpare, dar Ethan o prinse de mjloc.

– Nu scapi, Maddy, orice ai face, nu ai nici o șansă.

– Uite ce este, Ethan, se eschivă ea, încercând să reziste, să nu se arate impresionată de sărutările lui pe umărul ei gol. Sunt flatată că ți-ai amintit de mine după atâția ani, dar adevărul este că în noaptea aceea am făcut un act necugetat care ar fi putut avea urmări. Nici nu ne cunoșteam... iar tu trăiești cu impresia greșită că... O, Dumnezeule!

Ethan o prinsese de umeri, o întorsese spre el, făcând-o să ardă sub atingerea lui.

– Te mai îndoiești că te doresc? Că nu mi te-am putut scoate din minte, așa cum n-ai putut nici tu să mă dai uitării? Că puteam avea copii frumoși până acum?

O, Dumnezeule! Ce se întâmpla cu acest bărbat? Deținea o linie directă spre inima ei, spre trăirile ei? De unde știa că-i plac atât de mult copiii, că ar fi avut o plăcere deosebită să le gătească...

– Gândește-te, Maddy, dacă.... adăugă el, pe un ton care o făcu să simtă că-i tremură picioarele. Dacă te pot face să simți toate astea cu atâta lume prezentă aici, cum aș putea face să te simți dacă am fi singuri...

El făcu o pauză, conștient că o pusese pe jar, că-i trezise emoții puternice, cu sărutările lui care începuseră pe umărul drept, continuând pe cel stâng... Continuă s-o mângâie, simțind cum trupul ei sub materialul subțire al rochiei, îi răspunde cu pasiune.

Intraseră în pauza de o oră acordată concurenților pentru a-și aranja produsele, așa că spectatorii se împrăștiaseră, iar ea și Ethan rămăseseră practic singuri, în mijlocul ustensilelor de bucătărie.

De fapt, oricine ar fi dorit să vadă ceva n-o putea face și asta era tocmai ce-i trebuia ei pentru a-l opri pe Ethan din explorările lui lascive.

Reușind să se elibereze din brațele lui, de sub tirul sărutărilor lui, Maddy se depărtă de el. Dar pe când el desfăcu brațele pentru a o prinde din nou, ea începu să simtă cum fiorii produși de sărutările lui începuseră să pălească. Se înfioră din nou în încercarea de a reacționa la acei fiori reci– calzi, care o scoseseră din minți.

La naiba cu acest bărbat!

– Ai destul tupeu, reuși să îngaime ea.

El o privi ridicând din sprâncene, de parcă nici n-ar fi fost vorba despre el.

– Cine, Maddy, eu?

– Știi prea bine că despre tine vorbeam, șuieră ea. Cine naiba te crezi? Apari aici un fel de deus ex machina, sau vreun erou din nuvelele lui Rock Rainer...

– Poftim?

– Gata, numai contează, important este doar să dispari de aici!

El ridică arătătorul acuzator spre ea.

– Realizezi pentru ce am venit aici, Maddy? Am venit să reclam o parte din trecutul meu, care este foarte specială și pe care n-o pot descrie acum. Până acum câteva clipe am crezut că și tu ai simțit la fel, dar acum sunt puțin descumpănit.

– Nici nu ne cunoșteam prea bine! explodă ea.

– Poți să admiți cel puțin c-am avut o noapte de neuitat?

– Mda, admise Maddy, poate că așa a fost.

– Bine că nu te minți în acest punct măcar.

– Și asta este foarte bine pentru că...

– Pentru că dacă ai fi uitat, zise el, apropiindu-se îndeajuns pentru ca Maddy să-i simtă mirosul de after shave, în acst caz îți amintești ce bine ne-am simțit...

Înainte ca ea să aibă timp să-i răspundă, Ethan o sărută cu pasiune; fu un sărut care, pe Maddy, din nefericire, o făcu să-l dorească, așa cum o mai făcuse cu nouă ani în urmă. Era pierdută, pentru că de fapt, nu-l cunoștea pe acest bărbat.

Dar oare așa era? își auzi conștiința. Ți-ai amintit de el timp de nouă ani, zi de zi, clipă de clipă, l-ai dorit ceas de ceas! Ce vrei să știi mai mult?

Maddy se depărtă de el pentru a nu-l mai simți atât de periculos de aproape.

– Trebuie să plec, zise ea; am o prăjitură în cuptor care cere atenție.

El începu să râdă, iar râsul lui îi produse fiori.

– Nu știi?

– Ce să știu?

– Ce-ai făcut cu prăjitura aia?

– Nu știu decât că am repetat o rețetă grozavă a bunicii ... altceva nu știu...

Ethan întinse mâna spre cutia în care se aflau scobitorile, pe care Maddy le adusese să verifice aluatul, scoase una cu mișcări lenețe, conștient de efectul pe care-l aveau mișcările lui asupra simțurilor ei.

– Ei? Ce știi tu mai mult decât mine despre această prăjitură?

El începu să râdă.

– Nu prea multe, dar am observat c-ai pus trei linguri de sare și nici un pic de făină.

***

A doua zi, pe când mai lenevea încă în pat, Maddy lovi nervoasă cu peria de cap în oglinda de la masa de toaletă. Nu numai că fusese umilită public, că pierduse concursul, dar fusese definitiv descalificată, pentru că unul din membrii juriului care gustase din prăjitura ei, fusese luat cu targa și dus la spitalul de campanie.

Chiar mai rău, nu închisese un ochi toată noaptea, pentru că imediat ce închidea ochii chipul lui Ethan îi invada gândurile.

Și-l imagina sărutând-o. Ethan și ochii lui atât de frumoși. Ethan și zâmbetul lui strengăresc.

Crezuse că nouă ani de despărțire de acest bărbat trebuia să-i șteargă amintirile, dar se pare că trecerea timpului nu făcuse decât să-i reamintească obsesiv noaptea petrecută împreună.

După ce lovi cu furie ciucurii lămpii de pe noptieră Maddy se întrebă de ce naiba își alesese acest bărbat să apară chiar în timpul concursului, să-i strice totul? Avusese peste trei mii de zile în care să apară, dar el o făcuse în cea mai importantă zi pentru ea, punând-o în imposibilitatea de a se concentra asupra prăjiturii.

Se privi în oglindă, observând că are cearcăne destul de pronunțate, iar părul îi stătea mizerabil.

Își scoase toate agrafele din păr și nu-l mai ridică în vârful capului, ca de obicei.

Lui Kent nu-i va plăcea asta, dar ce importanță avea pentru că petreceau dimineața la bibliotecă apoi luau masa împreună.

Își dori să poată anula întâlnirea cu el. Nu avea chef să-l vadă, era evident. Acesta era directorul postului local de televiziune, dar adevărata lui pasiune era scrisul. De aceea, în ultimele două săptămâni o dusese la biliotecă pentru a se informa.

Poate că acest Kent nu avea nimic de spus cititorilor, ci era mai mult interesat de faima de scriitor.

Căci acum când toată echipa de la KCAT aștepta cu nerăbdare vizita scriitorului Rock Rainer, Kent părea că se teme de asta.

Nu considera că proza lui Rainer, cu un stil simplu, dar care reușea să pătrundă în inima cititorului merita atâtea laude. Era păcat că simțea așa pentru că ar fi avut de învățat de la Rainer.

Nimic nu-i făcea o plăcere mai mare lui Maddy decât să rămână acasă, să facă o baie prelungită citind romanele lui Rainer.

După ce termină de scos agrafele, Maddy își perie părul lăsându-l să cadă liber pe umeri. Apoi adăugă un ruj de culoare deschisă și se privi în oglindă să vadă efectele îmbunătățirilor. Observă spre disperarea ei că se cam îngrășase, dar cum nu pentru că făcea zilnic prăjituri pe care le consuma singură!

Coborând scările spre camera de zi, se întrebă dacă, după apariția intempestivă de ieri, Ethan va mai face vreo încercare de a apărea în viața ei.

Se simți și mai rău când ajunse în camera de zi. În mai puțin de douăzeci de zile, liniștea casei ei atât de curate și frumoase va fi întreruptă de invazia familiei surorii ei, Peg.

Soțul acesteia începea munca la școală, iar Peg se ocupa de contabilitate la o firmă locală.

De câțiva ani, Maddy era conștientă că va veni și ziua în care va fi invitată politicos să părăsească acea

casă părintească; și asta din cauza că părinții ei trecuseră casa pe numele surorii ei, Peg, după ce aceasta dăduse naștere primului ei copil.

Conștientă că sora sa avea nevoie de casă, Maddy nu putea să nu simtă o strângere de inimă. Numai pentru faptul că se măritase prima și făcuse copii, Peg câștigase casa familiei, fără măcar să realizeze că o mai dorea și ea.

Se uită cu jind la camera de zi, cea mai dragă ei, plină cu rafturi de cărți interesante, cu un amestec de mobilă contemporană și veche. Pe măsuțe de mahon, sticle de vin vechi englezesc se aflau așezate pe tăvi decorative.

Ferigile uriașe de la ferestre aruncau umbre ciudate pe șemineu. Pe lângă pisică, pasiunea ei erau plantele. Atâta timp cât le uda conștiincios, acestea nu-i puteau oferi decât bucurie.

Priscilla, pisica leneșă a casei se întinse din nou pe sofaua cu motive florale, pe care nu avea voie să se așeze.

Maddy încercă să fredoneze ceva, mai rupse câte o frunză uscată de la ferigile sale, apoi udă crinii, dar se opri pentru că auzi soneria.

Privi spre cuptorul cu microunde care o anunța că se epuizase timpul afectat micului dejun și ea îl privi dezamăgită gândindu-se că amicul ei, Kent, venea mai devreme. Nici nu apucase să-și bea cafeaua.

Părăsi bucătăria realizată din panel gălbui și se îndreptă spre holul de la intrare, neștiind cum să-i spună lui Kent că nu voia să-i vadă fața cel puțin încă o jumătate de oră.

Sticla cu vitraliu în culori de roșu galben și albastru, n-o lăsa să vadă clar cine se afla la ușă, dar știa că trebuia să fie Kent.

Dar când deschise ușa, ceea ce văzu o făcu să nu mai poată respira.

Cine se afla în fața ușii îmbrăcat în blugi, fără tricou? Chiar Ethan! Jeepul său era parcat în fața casei. Fără îndoială, era al lui. La picioarele lui se afla un coș cu rufele de pe o săptămână.

– Ei, Maddy, ai avut o zi pe care n-o s-o uiți curând! rânji el, cu mâinile în buzunarele blugilor, conștient că privirea ei era concentrată asupra bicepșilor lui puternici.

– Nu cred că te așteptai să mă vezi în dimineața asta!

Maddy continua să-l privească.

El luă coșul cu rufe și mai făcu un pas spre ea.

– Locul pe care l-am închiriat nu are mașină de spălat, te deranjează dacă am adus aici rufele să le spăl?

– N-ai aflat că există și mașini publice de spălat?

– Sigur că am aflat, numai că m-am gândit că între timp vom discuta.

– De ce?

– De ce nu? Doar ne vom căsători. Nu crezi că ar trebui să ne cunoaștem și altfel decât fizic?

– Uite ce este, Ethan. Știu deja mai mult decât aș vrea despre tine. Știu că am făcut dragoste cu tine, apoi n-ai vrut să mai auzi de mine. Mai știu că m-am întrebat multă vreme ce ți s-a întâmplat, dar am trecut de perioada aceea. Așa că te rog, du-ți în altă parte rufele la spălat.

De parcă n-ar fi auzit nici un cuvânt din cele rostite de ea, Ethan o privea zâmbind.

– Te-ai gândit mereu la mine, nu?

Maddy îl privi disperată, realizând că nu avea cum să scape de el.

– Mașina de spălat este pe holul de la baie, la dreapta. Te rog să te grăbești.

– Mulțumesc, Maddy, zise el și intră.

Închizând ușa în urma lui, Maddy încercă să se uite în altă parte, să nu mai vadă masa aceea de mușchi și spatele acela lat care intrase în casa ei.

***

La naiba cu femeile astea care fac tot felul de figuri, deși știu prea bine că vor sfârși în pat cu el, se gândi Ethan, care nu găsise un plan mai bun decât cel cu rufele de spălat pentru a se strecura în casa ei. Era înăuntru acum și doar asta conta.

Deschise hubloul mașinii de spălat și după ce introduse rufele, realiză că n-ar fi trebuit să rămână până ce se termina ciclul de spălare.

Maddy îl privea.

– Ce s-a întâmplat? Sunt probleme cu mașina?

Ea văzu că nu alesese programul potrivit.

– Dă-te la o parte. Dacă începe să curgă apa pe podea vei avea probleme cu mine!

El păru bucuros să se dea la o parte, s-o lase pe ea să fixeze programul.

– Nu te-a învățat nimeni că nu trebuie să amesteci rufele albe cu cele colorate?

– Nu, după cum se vede, răspunse Ethan care nu avea ochi decât pentru mișcările ei grațioase.

– Ei bine, data viitoare va trebui să știi să le separi, mai întâi. Imediat ciclul de spălare începu.

Ethan știa prea bine cum se derulau programele de spălare, dar nu voia să se trădeze.

– Tu te pricepi mai bine, după cum se vede. Spuse acestea apreciind din priviri felul în care blugii în care era îmbrăcată îi puneau în valoare feminitatea. Părul îi era lăsat pe spate, exact așa cum și-ar fi dorit el. Poate că nu-l lăsase liber pentru el, dar cine știe? Îmi place părul tău, adăugă el privind-o admirativ.

– Mulțumesc, zise Maddy privindu-l disprețuitor, după cum i se păru lui. Apoi, ea plecă spre bucătărie

lăsând în urmă binecunoscutul ei parfum pe care-l simțise în nări în toți cei nouă ani petrecuți departe de ea.

Când ajunse în bucătărie, Maddy îi strigă:

– Nu mi-am băut cafeaua încă. Vrei o ceașcă?

– Da, mulțumesc, Maddy.

Urmărind cum pregătește cafeaua, îl lăsă să se simtă decepționat în privința mașinii de spălat. Dar nu trebuia să-l lase să pună piciorul în casa ei fără un motiv întemeiat. Iar faptul că venise s-o ceară de nevastă, nu era un motiv întemeiat în opinia ei, pentru că el n-o iubise și nici n-o iubea.

Mașina de spălat se opri, iar ibricul de cafea începu să dea în clocot.

– Crezi că te poți descurca singur cu uscătorul? îl întrebă Maddy.

– Da, o să încerc. Aroma cafelei umplu încăperea, făcându-l pe Ethan să-și dorească să fie tot mai aproape de Maddy. Mulți oameni recunosc de departe ce li se potrivește ca și mirosurile cu care s-au obișnuit, iar chiar dacă acum el avea destui bani pentru a-și cumpăra toate aceste obiecte casnice care fac viața mai ușoară, fără a o avea pe Maddy alături, acestea nu aveau nici un sens pentru el.

– Ce se întâmplă cu tine, Maddy, nu te simți în formă în dimineața asta? Nu te-ai odihnit bine?

– Nu. Și nu pot spune de fapt că nu mă simt bine, ci că aștept doar să te văd o dată plecat din casa mea. Și din viața mea, adăugă ea după o pauză. Maddy trecu pe lângă el înnebunindu-l cu acel parfum binecunoscut lui, care-i stăruise în nări timp de nouă ani. Hainele devin mai moi și mai plăcute dacă adaugi puțin balsam de rufe, îl povățui ea.

Ethan nu se putu abține și o prinse în brațe.

– Ce faci? o întrebă ea încercând să se elibereze.

– Ție ce ți se pare că fac? îi răspunse Ethan foarte calm, cu mâinile pe șoldurile ei. Încerc să constat cât de moi ar deveni lucrurile mele după ce le-aș pune și balsam.

Maddy îl împinse.

Of, răsuflă ea ușurată, după ce reuși să-l îndepărteze. Încă o secundă în brațele lui și ar fi terminat printr-un sărut fără sfârșit precum cel de ieri. Și cu toate că tânjea după aceste sărutări știa că nu trebuia să și le permită. Ethan nu era pentru ea. Dispăruse din viața ei după ce i se dăruise și apăruse acum ex abrupto, iar ea nu voia să-i ofere un loc în inima și în viața ei.

Imediat ce i se uscau rufele, Ethan trebuia să dispară din casa ei.

Oricum, acest lucru trebuia să se întâmple înainte de sosirea lui Kent.

Maddy turnă cafeaua în cești, după care adăugă puțină frișcă în fiecare.

Ethan trase un scaun și se așeză. Foarte bine. Ei nu-i mai rămăsese decât să se așeze în fața lui, să schimbe câteva vorbe, apoi să-și vadă de drum.

– Frumoasă rochie, îl auzi pe Ethan.

– Mulțumesc.

Apoi întinseră amândoi în același timp mâinile după zahăr. Maddy își trase mâna, dar nu îndeajuns de repede pentru că Ethan o atinse.

Se priviră lung, apoi îi spuse:

– Servește-te tu mai întâi. De ce ești atât de încordată în prezența mea, Maddy? o întrebă el.

Pentru că nu voia să-i spună că nu putea fi decât încordată, Maddy aruncă o privire spre cupa cu frișcă. Patruzeci și cinci de calorii la o lingură. Asta o făcu să n-o mai dorească.

După ce acest Ethan îi pusese simțurile pe jar, realiză că turnase vreo patru linguri numai până în acest moment.

– Nu trebuie să fii încordată în prezența mea, știi prea bine. Nu am decât intenții bune în ceea ce te privește.

– Înțeleg. De aceea ai apărut din senin și ai început să mă săruți.

El sorbi din cafea.

– Ethan, sunt foarte sinceră când afirm că nu mă mai așteptam să te văd vreodată.

– Asta înseamnă că nu voiai să mă mai vezi? o întrebă el.

Ce putea răspunde? Nu conta de fapt ce-i răspundea, el îi ghicea sentimentele.

– Să înțeleg din tăcerea ta că nu știi ce vrei? Poate- ți dorești să fii cu mine, dar consideri că n-ar fi normal să arăți asta. Sau crezi că acea noapte petrecută cu nouă ani în urmă a fost foarte frumoasă pentru că de-a lungul anilor te-ai gândit la ea?

Maddy roși.

– Eu... nu știu ce vrei să spui.

– Ba cred că știi foarte bine, Maddy. El trase scaunul mai aproape. Îi simți bătăile intense ale inimii. Poate că nu vrei să recunoști că nu ești atât de pură precum imaginea ta televizată. De fapt, cred că ți-ai dori din tot sufletul ca până la sfârșitul vieții să nu mai faci altceva decât să afli pe ce culmi de iubire te-aș putea duce din nou. Am dreptate sau nu, Maddy?

Capitolul 3

Lui Maddy începură să-i tremure mâinile și vărsă cafeaua.

– Nu știu ce-ai vrea să-ți spun.

– Doar că...

Se auzi soneria.

Dezamăgită, Maddy luă aerul unei păpuși de cârpă, cu umerii căzuți. Se topea sub privirile lui Ethan.

– Ar fi mai bine să răspund, zise ea după o ezitare, ridicându-se.

Ethan zâmbi.

La ușă sunase Kent, căci se făcuse timpul să se apuce de lucru la bibliotecă. Maddy simți că tot ce altădată o exaspera la acest bărbat se transforma în calitate pe moment. Deschise larg ușa și aproape se aruncă în brațele lui.

– Kent, te-am așteptat....

– Nu ne-am văzut de două zile, zise acesta, dar dacă mi-ai simțit lipsa...

Kent profită de faptul că Maddy se aruncase de gâtul lui pentru a o prinde în brațe.

– Da, Kent, mi s-a părut mult.

– Grozav, murmură Kent cu fața îngropată în părul ei, îmi voi aminti asta data viitoare, când vei pretexta că nu poți să ieși pentru că trebuie să pui roșii la borcan...

Maddy reuși să se elibereze din strânsoarea lui pentru că mirosul prea puternic al after-shaveului lui o ameți se. Nu-l prea suporta pentru că era prea sigur de sine, genul de bărbat pe care nu-l voia în preajma ei. Semăna într-un fel cu celălalt, care revenise recent în viața ei.

– Ești gata de plecare? o întrebă el.

– Vin imediat; mă poți aștepta stând în balansoar până atunci.

– Nu, vin cu tine pentru că aș avea nevoie de cartea pe care am lăsat-o data trecută pe șemineu... vorbele îi înghețară pe buze pentru că în clipa aceea apăru Ethan, gol până la brâu.

– Maddy, iubito, cine...

Maddy făcu greșeala de a face un pas înapoi, ceea ce o duse exact în brațele lui Ethan. Mare greșeală!

Ethan o prinse de mijloc, iar ea se pierdu, conștientă de efectul pe care-l avea mirosul trupului lui. Trebui să lupte cu sine pentru a nu ceda dorinței de a nu mai părăsi vreodată aceste brațe. Ethan mirosea a coajă de portocală și a mosc. Acestea două amestecate cu parfumul trupului său încins, din cauza efortului depus cu mașina de spălat.

– Salut, i se adresă el lui Kent. Eu sunt Ethan Stone.

– Kent Townsend, director de imagine la KCAT. Îi întinse mâna lui Ethan. Ne-am mai cunoscut?

– Nu.

Maddy roși auzind răspunsul prea scurt al lui Ethan.

– Sunteți...

Se auzi soneria telefonului, care curmă tensiunea apărută între ei.

Slavă Domnului, se gândi Maddy. În timp ce Kent duse telefonul la ureche.

Privindu-l pe Ethan, Maddy îndrăzni:

– Te deranjează? profită ea de faptul că amicul ei Kent n-o auzea.

– Ce să mă deranjeze? o întrebă Ethan cu obișnuitul lui zâmbet în colțul gurii.

– Kent este prietenul meu și nu cred că s-a bucurat să te vadă aici la prima oră fără cămașă.

Cu mâinile în buzunare, el ridică din umeri.

– Și? Nici mie nu-mi convine ca viitarea mea soție să se afișeze cu indivizi ca ăsta.

Kent argumenta cu cel care sunase în privința programului săptămânii următoare.

Cu toate că-i displăcea să admită că Ethan putea avea dreptate, trebuia să-i ofere câteva detalii privind personalitatea lui Kent. Cu toate acestea, îi spuse lui Ethan:

– Pentru numele lui Dumnezeu, nu suntem căsătoriți!

– Dacă spui tu, Maddy, zise el făcându-i cu ochiul.

Kent se întorcea cu telefonul în mână, îndepărtându-și nervos părul de pe frunte, îmbrăcat într-un costum impecabil. Era un bărbat care se pregătea de o bătălie care pe ea n-o interesa.

Maddy vru să se întoarcă spre ușă, dar ca un făcut se lovi acolo de pieptul lui Ethan, care, bineînțeles o prinse în brațe.

– Vrei să fii singură cu prietenul tău, să-i dai vestea? o întrebă el.

Maddy abia auzi întrebarea pentru că era prea aproape de el și nu mai putea raționa.

– Ce veste?

– Că ne vom căsători.

Kent își drese glasul.

Maddy zbură din îmbrățișarea mult prea plăcută a lui Ethan și-și aranjă părul. Kent obișnuia să spună că o coafură aranjată este semnul unei minți organizate.

– Așadar, Ethan, începu Kent, nu mi-ai spus ce te aduce la Catoola.

– Nu, nu ți-am spus.

– Poftim? zise Kent, un pic intrigat.

– Băieți, îi opri Maddy. Apoi, întorcându-se spre Kent îi spuse: dragul meu, dacă îmi dai o secundă să scap de Ethan, putem pleca.

– Vrei să spui că mă lași singur? zise el cu zâmbetu-i binecunoscut. Abia ai început să-mi speli rufele!

– I-ai spălat rufele, Maddy? i se adresă Kent disperat. Madeline, ce se întâmplă? Am crezut că avem o relație. Iar dacă este așa, cum poți spăla lenjeria altui bărbat? Poate nici nu-l cunoști prea bine. Madeline, spune-mi că așa este!

Maddy, care nu gusta momentul pentru că i se părea prea straniu, luă un aer ciudat și intră în casă, închizând ușa.

– Kent, strigă ea, sperând că vocea îi era auzită prin fereastra deschisă. Când vei putea aborda situația ca un matur vom merge la bibliotecă.

– Și hainele mele? sări Ethan. Le oprești aici?

– Dumnezeule! exclamă Maddy. Poate data viitoare, când mai dai buzna peste mine la nouă dimineața, o să te gândești de două ori.

Privind ușa închisă, Ethan trebui să-și argumenteze comportamentul, chiar dacă simțea că-l ardeau tălpile.

– Așa deci, zise așa– numitul prieten al lui Maddy, să înțeleg că n-ai fost aici toată noaptea? El își sumeți și-și îndreptă capul. Eram convins că Madeline a mea nu poate să se încurce cu unul ca tine!

Ethan făcu un pas spre cel care îndrăznise să vorbească despre Maddy ca „ Madeline a lui“.

– Ascultă, băiete. Eu și Maddy ne vom căsători foarte curând. Iar faptul că nu mi-am petrecut noaptea aici nu înseamnă că n-am făcut-o altă dată.

Costumul cel elegant nu păru să primească informația prea bine. Ba chiar de fapt, figura lui dezamăgită îl făcu pe Ethan să simtă c-ar fi fost mai bine să nu fi rostit aceste vorbe.

Dar Kent era mai hotărât ca niciodată s-o aibă pe Maddy.

– Glumești. O cunosc pe Madeline. Știu ce-și dorește și numai eu pot să-i ofer asta. Viața mea este ca un roman fluviu, iar ea știe asta. N-ar da cu piciorul la siguranța pe care i-o ofer eu numai pentru o noapte petrecută cu...

– Haide, continuă, zise Ethan, jignește-mă.

Scuturând din cap, celălalt bărbat zise:

– Insist pe ideea că te comporți ca un erou de doi bani, din romanele lui Rock Rainer.

– Serios? Ethan îl privi printre gene. Ce știi tu despre Rainer?

– Destule, răspunse Kent. În ultimele două luni, n-am făcut altceva decât să organizez un interviu cu el. Sunt mulți ca Rock Rainer. Tropăie toată ziua prin postul meu de televiziune în speranța că vor ajunge să-și facă un nume, sau să capteze atenția unei femei ca Madeline, dar în cele din urmă, tot eu sunt cel care câștigă.

– Zău? Și cum realizezi asta?

– Foarte simplu. Doar existând. Ca și Rainer, probabil o să dispari la sfârșitul săptămânii, lăsându-i acestei tinere impresia că-i vei oferi ce vrea și o vei lăsa cu ochii în soare. Oricum, cred că trebuie să-ți mulțumesc. Când îi vei frânge inima eu voi pe aproape să o consolez.

Cu capul sus, Kent coborî treptele îndreptându-se spre Cadillacul său negru.

***

Maddy nu putea să creadă ce vedea.

Ethan, cel care avea întotdeauna o replică potrivită, fusese făcut knock out de Kent și lăsat fără replică. Ei știau prea bine ce aproape de adevăr fusese Kent.

Ethan făcuse acest lucru: o făcuse să viseze, apoi o părăsise. Desigur, îi lăsase un bilet cu promisiunea că se va întoarce. Îl avea și acum într-un sertar, învelit în cămașa de noapte pe care o purtase atunci.

Dar totuși, Ethan a revenit la tine, nu-i așa?

Este adevărat că revenise pentru ea dar auzind răspunsul lui Kent la care el nu avusese replică se îndreptase cu capul plecat spre Jeepul cu care venise, dăduse drumul la motor și plecase fără o vorbă, lăsând-o pe Maddy să-l privească din spatele draperiilor.

Maddy începu să plângă, iar Priscilla, pisica, traversase încăperea, apoi din două sărituri începuse să se șteargă de picioarele ei.

Maddy îmbrățișă pisica, dar aceasta nu era totuși, adorata ei. Nimeni altcineva nu-i dăduse dragostea de care avea nevoie, iar Ethan și mai puțin.

Iar înainte ca Kent să reapară în această dimineață, ea-și permisese să-și amintească ce împărtise cu Ethan cu ani în urmă. Iar acum, el regăsise cea mai ușoară soluție, plecase.

Acum cel puțin, avea hainele care să-i amintească de el. Iar dacă voia să le destrame în mici bucățele i-ar ajunge nouă ani!

***

– Madeline! Deschide ușa! Știu că ești înăuntru.

Era Kent. De ce tocmai el? Ar fi dat totul ca în locul lui să fi fost Ethan. Nu trecuse nici o oră de când plecase și se simțea mizerabil.

Ștergându-și lacrimile care-i împăienjeniseră ochii se îndreptă cu picioarele goale spre ușă. Se simți mai

bine călcând cu tălpile goale pe podeaua rece. Cu toate acestea, avu tendința să cadă pe podea, să dea drumul lacrimilor.

Din nefericire, nimic n-o putea face să se simtă mai bine; poate doar dacă s-ar fi întors Ethan.

Maddy deschise ușa cu inima strânsă.

– Am ceva care o să te intereseze, zise Kent, intrând în casă, cu o carte în mână. Era o carte cu coperți purpurii.

Maddy știa numele scriitorului fără să se uite. Era desigur, Rock Rainer“ Cântec de noapte“. O citise de cinci ori. De fapt citise pasajele care o interesaseră de prea multe ori pentru ca să mai roșească acum.

Kent se așeză neinvitat pe canapea.

Priscilla ridică intrigată capul, pentru că-i deranjase pernele pe care era așezată.

Maddy se așeză pe brațul fotoliului:

– Ei bine?

Spera ca el să spună repede tot ce avea de spus și să plece, pentru că ultimul lucru pe care și-l dorea era să izbucnească în plâns în fața lui.

El începu să răsfoiască paginile cărții, găsi între ele o fotografie alb negru, pe care în cele din urmă se ridică și i-o întinse.

– Spune-mi ce vezi.

Mâinile lui Maddy tremurau atât de tare încât abia reuși să apuce fotografia.

– Bănuiesc că este Rock Rainer.

– Așa este, răspunse Kent. Și știi de ce este așa?

Ea ridică nedumerită din umeri.

– Poate pentru că-i place să trăiască mai retras? După ultimele zile începuse să înțeleagă acest lucru.

– Nu. Pentru că are ceva de ascuns.

Maddy îl privi uimită.

– Kent, ce încerci să-mi spui? Este chiar atât de important? Am multe de făcut astăzi. *Primul lucru pe care-l voi face este să urc în dormitor, să ard biletul lăsat de Ethan cu nouă ani în urmă,* se gândi ea.

– Uită-te mai bine, Madeline, ți se pare ceva cunoscut?

Madeline duse fotografia mai aproape de ochi, pentru a-i satisface cererea, ca să scape mai repede de el, dar nu văzu nimic.

– Chiar că nu văd nimic ieșit din comun, Kent. Îmi pare rău, dar nu înțeleg unde vrei să ajungi.

El ridică disperat brațele în aer.

– Madeline, nu știu ce se întâmplă cu tine. Tot drumul venind spre tine am realizat că este ceva straniu legat de acest Ethan dar nu știam ce. Apoi, deodată, am realizat. Este mașina lui. Cred c-am mai văzut-o undeva.

– Nu cred că vorbești serios, zise Maddy pe jumătate râzând. Ethan și Rock Rainer chiar nu au nici o legătură. Lasă-mă în pace! exclamă ea, pufnind în râs la ideea

sugerată de Kent. Apoi, îi păru bine că bărbatul din fața ei îi dăduse prilejul să râdă. Se temuse că restul zilei, ca și restul vieții ei, va fi un dezastru total.

Kent luă anunțul publicitar din mâna ei.

– Uită-te aici, spuse el, este același model cu care a venit acel Ethan. Uită-te cu atenție și spune-mi că greșesc.

Maddy aprinse lampa de birou.

– Lasă-mă să mă uit cu atenție la lumină, zise ea.

Apoi, își acoperi fața cu mâinile.

– Ai văzut, nu?

Maddy nu îndrăzni să rostească nici o vorbă, ci înclină doar din cap. Observase cu disperare că bărbatul din fotografie semăna cu Ethan, iar pe mașina lui sta scris cu litere mari numele ei: Maddy.

– De unde ai luat-o?

– De la agenta lui Rock. Mi-a trimis-o săptămâna trecută.

– Este o femeie?

– Da.Tocmai asta încercam să-ți spun. Dacă acest Ethan și Rock sunt una și aceeași persoană, este la fel de ciudat ca și persoanele din jurul lui. Vino și stai aici lângă mine.

Ea scutură din cap. Imaginea arătată de Kent nu dovedea nimic.

– Grăbește-te, Madeline, ezitarea ta înseamnă pierdere de timp. De câte ori ți-am spus că scriitorii ca el sunt începutul sfârșitului literaturii? Nu spune nimic

concret, vorbește doar de natura umană și de pasiune. Chiar ai vrea să ai de a face cu un astfel de bărbat? Te va juca pe degete. Nu înțelegi?

Ușa de la intrare se auzi scârțâind, iar Maddy și Kent își ridicară privirile tocmai la timp pentru a observa intrarea lui Ethan. Nu purta cămașă, nici pantofi, nici obișnuitul zâmbet pe buze.

Numai la vederea lui inima lui Maddy începu să bată mai repede. Nu conta cine era acest Ethan, era bărbatul de care se îndrăgostise cândva, pe care-l iubea acum mai mult ca atunci. Îl iubise dintotdeauna și acest lucru nu se va schimba.

– Continuă, Maddy, zise el, răspunde-i. Acum când secretul meu a fost dezvăluit, mai vrei să te implici cu un bărbat ca mine? Te sperie cumva? Nu ți-e teamă că te-aș putea duce într-un loc îndepărtat, unde am putea face toate lucrurile prezentate în detaliu de romanele mele?

Maddy își duse mâna la frunte într-un gest de disperare. Era el, Ethan, care-i vorbea cu cuvintele scriitorului ei preferat.

Ethan era Rock Rainer, ale cărui nuvele îi pătrunseseră în suflet, pe care le trăise și le simțise, de parcă ar fi fost direct implicată.

– Ethan, de ce nu mi-ai spus chiar tu?

– De ce? ridică el din umeri. Care ar fi fost diferența?

Kent se năpusti spre el.

– Uite ce este, Rainer, dacă tu crezi că poți trata un membru al stafului meu care este femeia pe care o admir și o respect mult, într-o astfel de manieră, atunci...

– Atunci ce? răcni Ethan strângând din pumni. Acest individ îi stricase ploile. El nu voise ca Maddy să afle secretul lui până când el afla dacă îl iubește pentru ceea ce reprezintă el și nu pentru situația pe care ar putea să i-o ofere.

El și Maddy, era adevărat, petrecuseră o noapte minunată împreună, dar acum realiză că nu știa mai nimic despre ea.

Maddy era doar o imagine pe care o păstrase în minte de-a lungul anilor. Imaginea perfecțiunii pe care nu reușise s-o găsească decât la ea.

Observând fotografia, el le spuse:

– Dacă v-ați lămurit în privința mea, pot să plec.

– Să nu crezi că nu voi continua cercetările asupra ta, Rainer, îl amenință Kent. Am putea să-ți sunăm agenta, să-i spunem că nu te vrem pentru programele noastre.

Ethan se uită la Maddy, dar ea nu ridică ochii de jos.

– Maddy, zise el simțind nevoia să-i pronunțe numele. Stau la Philbrook. După ce termini de discutat lucrurile cu amicul tău, te rog trimite pe cineva cu rufele din mașina ta de spălat.

Ea făcu gestul de a se ridica.

– Dacă aștepți o secundă...

El ridică o mână.

– Mai bine nu te mai deranja, pune-le pe foc. Prefer să-mi cumpăr alte lucruri, decât să mai stau aici să văd cum pui țara la cale cu acest ticălos.

Ethan se îndreptă spre ieșire, conștient că Maddy îl urma. Nu voia să se întoarcă, să vadă că vine după el, dar zgomotul făcut de pașii ei pe parchet îl făcu să se întoarcă.

– Ethan, zise Maddy, te rog, nu pleca, vreau să discutăm. O să pregătesc niște cafea proaspătă.

– Chiar așa, Maddy? zise Ethan, care ar fi vrut s-o facă să sufere, așa cum suferea și el. Nu-i păsa de lacrimile ei. Crezi că după ce m-ai discreditat ca om și scriitor cu acest individ poți repara lucrurile oferindu-mi o cafea? Nici măcar nu mi-ai luat apărarea, Maddy.

Ea înclină capul.

– Ethan, îmi pare rău. Dintr-o dată, păru foarte mică și plăpândă, încât Ethan avu pornirea de a o prinde în brațe. Dar nu se hotărî să facă mișcarea, iar Ethan decise să plece spre Jeepul său care aștepta afară.

Maddy, deși ar fi strigat din tot sufletul că vrea ca el să rămână, n-o făcu.

Toată lumea din zonă îl cunoștea pe acest miliardar ciudat, care trăia retras și publicase multe romane de succes, dar Maddy nu-și aminti să-i fi văzut vreodată fotografia pe vreunul din ele.

Putea ajunge cumva la inima lui? Oare el simțise ce-i scrisese în acel bilet?

„Te iubesc. Într-o bună zi voi reveni la tine, Maddy. Nu știu când va fi aceasta, dar te rog să nu consideri noaptea asta drept sfârșitul, ci începutul iubirii noastre. Va urma și restul.

Ethan“

Iar dacă dragostea lui fusese sinceră, așa cum spusese atunci, își respectase promisiunea făcându-și o carieră solidă apoi revenind pentru ea. El se întorsese, iar ea îl respinsese.

Inima ei bătea tot mai tare. Știa că nu era încă totul pierdut, iar dacă altădată îl iertase c-o părăsise atunci și el va trebui s-o ierte că-l respinsese.

Maddy se năpusti în încăpere și-și luă poșeta de pe masă.

– Unde pleci? o întrebă Kent.

– Să rezolv o problemă veche de nouă ani. Mă duc să-l aflu pe bărbatul care mă iubește.

Capitolul 4

Kent nu se arătă prea încântat să afle că relația lor, care se afla abia la început, se și terminase, dar Maddy nu avu cum să evite acest moment. Închise ușa în urma lui Kent și oftă ușurată.

În camera de zi găsi copia romanului „Cântec de Noapte“ aflat pe brațul unui fotoliu. Ca într-un vis se simți atât de atrasă de el încât începu să-l răsfoiască.

Era romanul în care Beth se temea să nu-și piardă dragostea, iar Ridge nu putea trece peste tragedia de a fi ucis fără voie tocmai fetița lor.

Imediat ce începuse să citească romanul, Maddy simțise personajele ca făcând parte din familia sa.

Povestea lui Beth și Ridge era una tragică, dar la sfârșitul romanului se regăsiseră, își păstraseră dragostea. Acea dragoste pe care ea se străduise toată viața s-o afle.

Trebuia să se ducă la Ethan, să-l facă să înțeleagă de ce-i spusese acele lucruri dure. Să-i probeze că nu este numai demnă de dragostea lui, ci că o și merita pentru că o păstrase neștirbită timp de nouă ani.

Nu mai conta de câte ori încercase să și-l alunge din minte, câte întâlniri inutile avusese cu alți bărbați, inima ei bătea doar când era cu Ethan.

În această dimineață, bănui că Ethan fusese foarte aproape de a-i mărturisi că și el simțea același lucru, dar apariția lui Kent stricase totul.

Aplecându-se asupra cărții lui Ethan, Maddy își mușcă buzele.

Oare ce-ar trebui pentru ca dragostea lor să se aprindă din nou? O scuză? Desigur, putea să i-o ceară, dar Ethan nu era un bărbat obișnuit, cu el trebuia să se poarte altfel. Poate găsea soluția în romanul lui, în care Ridge știuse cum să procedeze cu Beth.

Ridge își dusese iubita într-un tur al Greciei, pentru a reuși s-o recâștige, dar ea, Maddy, nu avea nici timpul nici banii pentru a face asta. Nu avea decât... lasagna.

Lasagna putea deveni o armă secretă în mâinile ei. Cu aceste lasagna încântase multă lume, chiar și pe primar.

Se îndreptă încrezătoare spre bucătărie cu un zâmbet în colțul gurii. Ethan nu mai avea nici o șansă să rămână supărat pe ea.

***

Pe la ora șapte, Maddy se îndrepta spre cea mai elegantă casă din Catoola, în mașina ei albastră. Această casă superbă cu trei etaje, rămăsese nevândută zece ani de la moartea Juliei Philbrook.

Dacă această întâlnire cu Ethan nu decurgea cum voia ea, nu mai avea ce face, trebuia să renunțe.

Ferestrele casei erau murdare și pline de praf, lipseau bucăți de geam pe alocuri, vopseaua se cojise. Oricum, casa nu mai valora acum suma imensă pe care o solicitase nepoata Juliei.

Maddy parcă mașina, luă coșul cu bunătăți pe care îl adusese, conștientă că mirosul de carne și mirodenii invadase interiorul mașinii. Făcea parte din categoria femeilor care știau că drumul spre inima unui bărbat trecea prin stomac. Iar dacă asta nu mergea va trebui să încerce să-i apreteze și calce hainele.

Se gândi că vara fusese dintotdeauna anotimpul ei preferat, dar i-ar fi plăcut să fie mai puțin cald.

Cu mâinile ocupate de sacoșe, ea deschise cu greu poarta de la intrare urcând scara care avea în lățime de vreo două ori dimensiunile casei ei. Pe fiecare parte a scării se mai aflau ghivece mari de flori abandonate ca și restul casei, pline de buruieni, iar câteva trepte lipseau cu totul. După ce le sări ajunse într-un loc cu

un miros neplăcut, de umezeală. Era ca o verandă acolo unde se aflau mai multe șezlonguri care stătuseră în ploaie atâta timp și apa se infiltrase în țesătură.

Ce plăcere ar fi fost să redea acestui loc grandoarea de altă dată! Exista oare cea mai mică șansă să devină ea stăpâna acestei case?

Oțelindu-se în vederea sarcinii pe care trebuia s-o ducă la bun sfârșit, apăsă pe sonerie cu mâna stângă după ce reuși să ducă toate pachetele cu dreapta. După ce sună îndelung, Ethan catadicsi să apară.

Când îl văzu, îi zâmbi din toată inima. Îmbrăcat doar în blugi, el nu arătase nicicând mai bine. Probabil abia se trezise din somn.

– Maddy, zise el destul de rece.

Dumnezeule, nu-i va fi așa de ușor precum sperase!

– M-am gândit că s-ar putea să-ți fie foame.

El ridică din umeri.

– Nu-mi este, abia am mâncat un hamburger.

– O, Doamne, zise ea, simțind că-i piere tot entuziasmul. Ce mai putea să spună? Cum să-i mai câștige stomacul deja plin? Lăsă pe podea coșul plin. În acest caz, zise ea, îl las aici, poate ți se va face foame mai târziu.

El o privi intrigat.

– Maddy, de ce ai venit?

– După cum spuneam, mi-am închipuit că vei fi flămând. Ți-am adus și hainele, le am în mașină. Mă duc să le aduc, zise ea, repezindu-se pe scări.

Așadar, până în acest moment, strategia ei nu funcționase. Dacă nu putea să se folosească de lasagna ca să recâștige afecțiunea lui Ethan, nici nu mai știa cum să procedeze. Mai ales că nu prea avea experiență cu bărbații, în special cu cei capricioși. Oftând, deschise portbagajul pentru a scoate rufele lui Ethan.

– Ai nevoie de ajutor?

Vocea lui auzită brusc o făcu să tresară și făcu un pas înapoi. La naiba! Se lovi cu capul de montura de plastic din mijlocul mașinii.

– Acum, sigur că am, zise ea frecând locul în care se lovise.

Privind-o pe Maddy, Ethan revăzu cu ochii minții o serie de metode interesante de a profita de situația în care se afla. Dar amintindu-și că rezultatul ultimei lor întâlniri nu fusese ceea ce așteptase el, spuse doar:

– Lasă-mă să le iau eu.

– Foarte bine, zise Maddy făcând un pas în lateral.

Incredibil. Tot ea era supărată? El fusese cel desconsiderat și disprețuit. Ce tupeu avea să-l privească astfel! Dar ea de ce era supărată? Ethan își scoase din mașină hainele aflate pe bancheta din spate.

– Miroase a restaurant italienesc aici.

Maddy avea răspunsul pregătit.

– Asta pentru că mi-am petrecut toată după-amiaza să pregătesc ceva special pentru tine, nerecunoscătorule.

– Ce-ai spus, Maddy? De ce ai gătit mâncare italienească pentru mine? Nu-mi place. Ador mâncarea noastră tradițională, simplă.

– Grozav!

Maddy își ridică disperată mâinile în sus.

– Abia acum îmi spui? De unde era să știu?

– Ai fi putut suna să-ți ceri scuze, apoi să mă întrebi care este felul meu preferat. Sau... pentru asta ai venit, să-ți ceri scuze?

Maddy lăsă ochii în jos, iar el îi urmări privirea. Maddy purta sandale de culoarea santalului, avea o pedichiură perfectă, era îmbrăcată într-o rochie înflorată. De obicei, lui Ethan nu-i plăcea culoarea roz la pedichiură, dar în cazul ei se potrivea perfect cu pielea bronzată.

La naiba cu cina pregătită de ea! Dacă n-ar fi fost atât de supărat pe ea ar fi petrecut noaptea împreună...

Din nefericire, n-ar fi avut de discutat decât să reia problema pusă de Kent. Și nici nu înțelegea schimbarea ei subită de atitudine.

Dimineața, îl tratase cu răceală și dispreț. Iar acum, după ce aflase cine era acum, îi pregătise cina.

Iar ea, în timp ce o pregătea, își imaginase cum va aprecia el mâncarea. Dar nu-și imaginase ce surpriză o aștepta! Cu toate astea, ei nu-i plăcea să mănânce în oraș. Capcana întinsă de ea se dovedise ineficientă pentru că lui Ethan îi plăcea să iasă.

– Să-mi cer scuze? Maddy îl privi disprețuitor.

Ethan își dori ca gestul acesta s-o facă mai puțin atrăgătoare, dar i se întâmplă contrariul.

– De ce naiba să-mi cer scuze? Nu numai că mi-ai ascuns adevărata ta identitate, dar ți-ai pierdut și bunul simț în fața celui care nu-mi este doar prieten, ci și șef.

Ethan rămase descumpănit o clipă. Pe naiba, femeia asta avea dreptate.

– Știi ce, Maddy, n-am putea continua discuția asta în interior? Tocmai desfăcusem o sticlă cu bere și nu vreau să se încălzească. Fără a mai aștepta răspunsul ei, porni înainte.

– Ai de gând să mă lași aici? strigă Maddy furioasă.

– Am crezut că mă urmezi.

– Mai bine m-aș duce acasă să-mi hrănesc pisica.

El o privi lung observând că roșise spunând aceste cuvinte.

– Ai spus că nu-ți este foame.

– Și nici nu-mi este!

– Și atunci, pentru ce să intru?

– Vrei adevărul?

– Ar fi bine să mi-l spui.

La naiba, Maddy îl prinsese din nou în mrejele ei. Se uită la hainele pe care ea le ținea în brațe și avu sentimentul că ar fi preferat să fie în locul lor. Cu toate că voia să fie sincer cu ea, se simțea pierdut în fața ei.

– Ce înseamnă cinstea și onestitatea pentru tine, Maddy?

Înainte de a-i răspunde, ea își îndepărtă o șuviță de pe frunte.

– După tonul tău condescendent înțeleg că este un lucru rău în cartea ta.

– Nu întotdeauna. Îți amintești cartea în care Matt Hill i-a spus adevărul lui Claire?

Maddy roși. Sigur că știa cartea, era „Flacăra pasiunii". Fusese pe lista best-seller-urilor aproape un an.

Fusese cea mai sexy carte citită de ea, în care eroul o făcea pe eroină să-și dezvăluie sentimentele chiar și atunci când felul lui de a face dragoste cu ea o făcea să-și piardă capul.

– Se pare că ai citit multe din cărțile mele, adăugă autorul lui Matt și Claire. Acum, intri sau nu?

– Nu mi-ai spus de ce ai vrea să rămân.

– Chiar vrei să afli? Cu un zâmbet care ei deja îi făcea inima să bată mai tare, el puse coșul cu mâncare între ei, apoi îi prinse obrajii în palme. Dintr-un motiv foarte simplu.... pentru că vreau să rămâi. Vocea lui deveni o șoaptă, iar Ethan o sărută. Maddy simți că nu mai are aer. Vorbele lui meșteșugite îi topiseră rezistența.

El o eliberă, iar Maddy se sprijini de balustrada scării pentru a nu cădea.

– De ce nu spui așa? Puteam renunța la restul, să trecem direct la sărut.

Ethan începu să râdă.

– Este atât de distractiv, Ethan?

Nemaiputând să reziste, el o prinse în brațe.

– Ești o femeie originală, Maddy Lowell.

– Și ce este atât de distractiv? Ce am făcut altceva decât că am gătit un prânz care nu ți-a fost pe plac?

– Așadar, recunoști că-mi datorezi scuze?

– Nu recunosc decât că nu trebuia să iau atitudine în fața lui Kent, dar de unde era să știu că tu și Rock sunteți una și aceeași persoană? Nu cred că este o vină. Și de parcă ar fi fost stăpâna locului, Maddy începu să urce scara. Dacă mi-ai fi spus de la început cine ești, poate acum am fi fost căsătoriți. Îmi plac mult romanele lui Rock Rainer. Eu...

– Nu contează, Maddy. Așadar, Maddy gândea exact așa cum nu voia el. De bietul Ethan nu-i păsa prea mult, dar o dată ce aflase că devenise un bărbat de succes, lucrurile se schimbaseră. Îi căzură umerii. Era prima oară când își dorea să fie iubit necondiționat de cineva, pentru ceea ce era. Luă coșul lui Maddy.

– Să mergem, poate aceste produse trebuie puse la frigider.

Ea îl privi lung.

– Ethan, eu...

– Nu mai spune nimic, Maddy, lasă lucrurile așa cum sunt. Nu mai poți schimba nimic.

– Ba pot, Ethan. Pot spune că toți eroii tăi au ceva din tine, îți seamănă, cu toate că sunt imaginari, dar tu ești atât de real încât mă faci să-mi fie teamă. Iar în această dimineață când beam cafeaua și a sosit Kent m-am simțit ca acum nouă ani. Eram atât de atrasă de tine, Ethan...n-am mai simțit asta pentru nici un alt bărbat. Maddy îl privi stânjenită. Îmi pare rău, nu mă mai asculta...bat câmpii.

– Stai o clipă, Maddy. Onestitatea și pasiunea sunt două din calitățile tale. Eu te-am iubit de cum te-am văzut. Îmi plăcea mult francheța ta.

El văzu că Maddy era puțin confuză.

Da, mai erau multe lucruri de lămurit între ei, și făcuseră un pas înainte.

Cu coșul într-o mână, el întinse cealaltă mână liberă spre ea.

– Maddy, îmi faci onoarea de a lua masa cu mine?

– Parcă nu-ți plăcea mâncarea italienească.

– Am senzația că n-am mâncat niciodată astfel de mâncare pregătită de bucătarul potrivit.

***

După câteva ore, în care se bucuraseră de mâncarea bună, de vinul potrivit și mai ales de amintirile lor comune, Maddy lăsă capul pe spate oftând, privind stelele aflate deasupra capului lor.

– Este un loc extrem de frumos, spuse ea.

După ce reumplu paharele cu vin, Ethan o lămuri.

– Când am închiriat locul acesta, am pus două condiții: să se curețe piscina și terenurile de golf. Nici nu-ți imaginezi cum arătau când am venit aici, să văd casa.

Maddy nu-și amintea să se fi mai simțit vreodată atât de bine. Era ca și cum abia acum și-ar fi început viața cu adevărat. Iar alături de Ethan se simțea ... acasă.

Nici unul nu mai spuse nimic, ci rămaseră să asculte liniștea nopții întreruptă doar de câte un ciripit sau de țârâitul greierilor.

Maddy continua să-l privească pe bărbatul care în mai puțin de douăzeci și patru de ore adusese o asemenea schimbare în viața ei. Era foarte relaxat. Îi studie profilul; părea cioplit în piatră, dar gura frumos modelată avea buze pline, bărbia îi era a unui bărbat cam încăpățânat, dar asta se putea rezolva...

Începură să depene amintiri. Maddy îi povesti despre anii petrecuți departe de casă, când fusese la colegiu, Ethan îi împărtăși emoțiile publicării primului

său roman. Își dorise atunci ca ea să fi fost cu el. Simțise doar ostilitate și se întrebase pe unde oare era iubita lui Maddy, ce făcea.

Această confesiune aduse lacrimi în ochii ei, amintindu-și de câte ori nu zăcuse ore întregi gândindu-se la el.

Deodată, ea trase aer în piept și-și luă inima în dinți.

– Ethan?

– Poftim?

– De ce n-ai mai încercat să iei legătura cu mine?

– Mai are vreo importanță acum?

– Da, și încă foarte mare.

El oftă.

–Ar fi multe spus, Maddy. Nu știu cum să le spun fără să-mi fie rușine.

– Spune-le oricum, vreau să le știu.

– Foarte bine. Nu mă simțeam demn de tine, Maddy.

– Demn! exclamă ea. Este cel mai smintit lucru pe care-l aud! Eu sunt o femeie obișnuită, Ethan.

– Pentru mine nu ești. Ești Maddy a mea, femeia care m-a făcut să ajung ceea ce sunt astăzi. Ești mai mult decât o femeie pentru mine, ești o eroină, Maddy. Te iubesc, te-am iubit întotdeauna. Numai că n-am avut încredere în mine să rămân alături de tine de la început. Am crezut că mă vei refuza. Dar acum

nu ne mai desparte nimic. Am tot ce-mi doresc; iar ceea ce-mi doresc ești doar tu, iubito... El se ridică, împinse scaunul și întinse mâinile spre ea. Aș vrea să dansăm, Maddy.

– Fără muzică?

– Nu auzi muzica, Maddy? Închide ochii, ascultă...

Confuză, ea se lăsă ridicată și închise ochii.

Pe moment, nu auzi nimic altceva decât pulsul lui și o voce interioară care-i spunea că se află în brațele bărbatului după care tânjise nouă ani.

Iar când Ethan o strânse la piept, începu să audă o muzică divină. Era muzica naturii; greieri, păsările, briza adiind, foșnetul frunzelor....

– Deschide ochii, Maddy, îi șopti el.

Ethan o sărută.

– Vreau să fac dragoste cu tine, Maddy, să te cunosc, să te ating așa cum numai un bărbat și o femeie care se iubesc o pot face.

Capitolul 5

– Am așteptat atât de mult clipa asta, zise Ethan, netezindu-i părul cu mâinile.

– Și eu, recunoscu Maddy, sărutându-l, lipindu-se de trupul lui după care tânjise nouă ani.

Ethan se bucură de parfumul ei floral, de cina pe care ea i-o pregătise cu dragoste și dăruire. Trase aer în piept, încercând să păstreze pentru eternitate parfumul ei. Voia să păstreze magia momentului nefiind sigur că acesta se va repeta. Numai Dumnezeu știa că abia mai putea să aștepte. Abia așteptase aproape un deceniu să recreeze această noapte perfectă. Cu toate simțurile își dorea să facă dragoste cât mai repede cu această femeie. S-o prindă în brațe, să n-o mai lase vreodată să plece.

– Ai un avantaj asupra mea, zise ea.

– Poftim?

– Văd că nu mai ai deja cămașa. Vreau să te simt fără a fi ceva între noi.

– Și eu, Maddy, șopti el.

Dintr-o singură mișcare, Maddy își aruncă părul pe spate, apoi desfăcu rochia și rămase goală.

Ethan simți că nu poate respira. Era uluitor de frumoasă. Avea un trup grațios, cu picioare lungi, iar sutienul îi punea în valoare sânii frumoși. Iar părul îi unduia pe umeri în valuri. Cum era s-o simtă mai aproape?

Aruncându-și sandalele, ea se aplecă, le puse lângă rochie, apoi îl chemă.

– Vino aici, Ethan.

– Imediat, iubito, zise el, prinzând-o în brațe.

– Ethan, ce faci acum?

– Vei afla curând, iubito. După ce o sărută, el îi spuse; răbdarea este una din virtuțile mele. Vei afla imediat.

Lăsându-se sub influența momentului, Maddy se relaxă, lipindu-se de trupul lui. Ethan o prinse în brațe și o duse spre acel minunat loc din grădină în care creșteau doar trandafiri.

Ea cunoștea bine locul și amândoi se simțiră învăluiți de mirosul florilor pe măsură ce înaintau tot mai mult. Era ca și cum trandafirii le-ar fi urat bun venit, oferind parfumul lor acestui cuplu de îndrăgostiți care se regăsise după atâta vreme.

Ea zâmbi și închise ochii. Nu era nevoie să vadă încotro o purta Ethan, căci știa prea bine. După câteva secunde se auzi susurul discret al unei fântâni, dar când îi deschise ceea ce văzu întrecu orice așteptare.

– E fantastic, exclamă Maddy, vrăjită de luminițele a mii de beculețe aprinse la nivelul fiecărei tufe de trandafir.

– Mă bucur că-ți place, murmură Ethan. Este darul meu pentru tine. Pentru a-l putea realiza am închiriat această casă. Îmi amintea de casa bunicilor tăi.

– Dar a trecut atâta vreme de când n-ai mai fost acolo!

Gândul că după nouă ani Ethan își mai amintea acel loc în care făcuseră dragoste prima oară, o înduioșă.

El deschise ușa cu piciorul.

– Am planificat această căsuță ca locul în care ne vom petrece luna de miere, dar întrucât ai rămas insensibilă la cererea mea...

– Trebuie să recunosc că ai muncit ceva...

– Mulțumesc, Maddy. Este totuși, un compliment.

Înaintară în căscioara umbrită în care peste tot el pusese lumânări și vase cu petale de trandafiri care își răspândeau miresmele. În mijlocul camerei se afla un pat masiv cu cuvertură de mătase.

– Ia loc, Maddy, zise el.

Întinzând mâna spre el, Maddy îl sărută, dar Ethan o respinse.

– Nu atât de repede, nu-mi strica surpriza pe care am pregătit-o îndelung.

Maddy îl lăsă să-și rezolve problemele misterioase. În „Pe aripile șoimului“ eroul american este absorbit de iubirea lui pentru o rusoaică al cărei trup îl explorează cu atâta perseverență încât spre dimineață o face pe aceasta să-i dezvăluie secretele spionajului rusesc.

Maddy nu că n-ar fi vrut să simtă acest asalt al simțurilor, se gândi ea anticipând emoțiile, de parcă n-ar fi fost conștientă că era pregătită să facă dragoste cu el și-și dorea asta cu toată inima. Totul era foarte nou pentru ea.

În semiîntunericul încăperii, îl auzi pe Ethan deschizând un sertar și aprinzând un chibrit. Iubitul ei aprinse una din multele lumânări, apoi aprinse cu ea toate celelalte lumânări de diferite dimensiuni și culori. Aromele umplură încăperea cu un miros senzual.

Ce ușor i-ar fi să-și petreacă restul vieții alături de acest bărbat atât de sensibil, care nu numai că o dorea dar își amintise și pasiunea ei pentru lumânări.

După toate acestea, Ethan se apropie de locul în care se afla ea, iar Maddy se înfioră văzându-i pieptul lat.

– Vrei puțin vin? o întrebă el.

Ea scuturǎ din cap simțindu-se deja amețită de aroma lumânărilor.

– Niște muzică? Nici măcar nu știu ce gen de muzică s-ar potrivi unei nopți perfecte de dragoste! Pian? Ceva clasic?

– Îmi place muzica mai liniștită, se confesă ea, prea rușinată că nu avea atâta experiență încât să-i poată răspunde. Nu te vreau decât pe tine.

Ethan încuviință.

– Bine. Ethan era teribil de nervos, de parcă era prima oară că făcea dragoste cu o femeie.

Numai când vedea trupul ei perfect inima începea să-i bată necontrolat. Timp de nouă ani derulase aceasta imagine în minte de mii de ori în cele mai mici detalii, cu ce spusese ea, ce răspunsese el, dar acum când erau singuri, împreună

desigur, putea să înceapă să facă dragoste cu ea fără probleme. Dar el voia să facă ceva foarte special din acest moment și pe măsură ce se apropia, nu știa ce să mai facă.

Trebuia s-o facă să simtă că niciodată nu va mai putea face dragoste cu alt bărbat.

– Ethan? îi rosti ea numele. Este ceva, vreo problemă?

– Mda, rosti el.

Doar auzul vocii ei îl făcu să înțeleagă că ea aștepta înfiorată să facă dragoste. Oricum, Maddy nu era genul de femeie care să aprecieze un bărbat după performanțele lui sexuale, dar el voia să-i ofere o noapte de neuitat.

– Nu am nici o problemă, Maddy.

– Atunci, de ce nu vii mai aproape de mine, mă simt singură, se confesă ea.

El se duse la picioarele patului zâmbindu-i.

– Abia te aștept, Ethan, zise ea râzând.

– Cât ești de frumoasă! murmură Ethan.

– Și tu ești frumos, Ethan, răspunse ea, sorbindu-l din priviri. Și era chiar adevărat; nu mai văzuse un bărbat atât de frumos. Ethan își îndepărtă cu un gest părul căzut pe față și ea putu să-i admire trăsăturile senzuale, buzele pline, sprâncenele groase, ochii de culoarea cafelei. Îl adora. Anii care trecuseră peste el îl făcuseră să arate și mai bine. El o sărută din nou, iar ea simți că voia să fie alături de el toată viața.

Sărutul lui se prelungi. O sărută până o făcu să simtă că se pierde.

Își trecu degetele prin părul ei, sărutându-i ochii, bărbia, obrajii. Ea închise ochii extaziată. Ethan era plin de dorință.

***

Dorința lui Ethan era foarte puternică, dar nu voia să se lase încă în voia simțurilor, pentru a nu o speria. Din păcate nu realizase că și ea simțea la fel. Cei nouă ani pe care-i petrecuseră despărțiți nu făcuseră decât să le amplifice dorința.

Maddy deveni curând conștientă că nu visa, că nu se va trezi curând cu ochii plini de lacrimi, simțindu-se frustrată.

– Ethan, te doresc, îi șopti ea.

Ethan își continuă ploaia de sărutări, iar ea închizând ochii plină de încântare îl trase tot mai aproape temându-se totuși să nu întrerupă acea teribilă plăcere erotică. Deodată, simțindu-se mult prea amețită cu mii de senzații explodând, ea își dori să rămână însărcinată chiar în clipa aceea.

Ethan se opri ca prin farmec privind-o, apoi se gândiră amândoi că numai cu o zi înainte nici nu se puteau gândi că vor face dragoste. Trupurile lor căpătară același ritm, delectându-se de aceeași plăcere, pasiune. Cât așteptaseră acest moment? Ani? O viață?

Nu mai conta acum, își spuse Maddy, nu mai conta nimic în afara celui de al doilea val de pasiune și de acest moment în care deveniră o singură ființă.

– Ești fericită, Maddy? o întrebă el.

– Foarte, răspunse ea conștientă că așa era.

– Asta voiam să aud, iubita mea.

Ethan se ridică.

– Nu te mișca, vin imedat, îi spuse el.

Cu brațele ridicate deasupra capului, Maddy rămase așteptându-l, întinzându-se fericită, ca o pisică la soare. În acest timp gândul îi zbura la el, întrebându-se dacă acum după ce făcuseră dragoste, Ethan o iertase.

Ușa se deschise și o dâră de lumină îi întrerupse gândurile când Ethan reveni.

Maddy reveni la vechile întrebări. Oare era bine ce făcuse? Cu câteva clipe în urmă, totul păruse foarte natural, vital pentru ea precum apa și aerul, dar acum nu mai era la fel de sigură.

– Ce faci, Maddy? o întrebă Ethan, văzând că întinde mâna după cearceaful aflat la capul patului. Nu te acoperi, ai un trup perfect.

De parcă n-ar fi fost deja destul de jenată vorbele lui îi accentuară senzația de stânjeneală.

– Nu-mi spune că după tot ce am trăit împreună te mai jenezi de mine, Maddy...

Ea roși.

– Numai că.... de atunci... eu...

Maddy lăsă privirea în jos nevrând ca el să afle că în tot acest timp ea se păstrase doar pentru el. Desigur nu se așteptase ca el să facă același lucru.

– Continuă ideea, Maddy...

El îi ridică încet bărbia, forțând-o să-l privească în ochi. Dar ea nu lăsă decât un zâmbet timid să răzbată la suprafață. Îi va spune totul la timpul potrivit. Deocamdată nu voia decât sărutările și mângâierile lui.

– Vreau să facem o înțelegere, Ethan, îi spuse ea. Mă duci la o plimbare sau chiar la o partidă de înot în lumina lunii, iar eu îți voi destăinui secretele mele.

– Toate? o întrebă el. Toate astea merită o partidă de înot poate chiar și o pizza. Mai este cineva treaz în acest orășel la această oră? De fapt nu este decât miezul nopții....

– Sâmbăta, Luigi lucrează toată noaptea. O să sun eu.

– Nici vorbă! Hrana este treaba bărbatului.

– De când? Eu de când mă știu mi-am câștigat singură hrana.

Înainte de a-i răspunde Ethan îi ridică o șuviță rebelă și o sărută. În clipa următoare Maddy nu mai simți decât că trupul ei îi aparține și îi va aparține întotdeauna. Nu știuse că o femeie se poate îndrăgosti odată pentru toată viața.

***

După o oră, erau amândoi îmbrăcați și stăteau pe marginea piscinei, devorând berea și pizza, iar Ethan

încerca să-și amintească dacă mai avusese vreo noapte perfectă, precum cea petrecută alături de Madeline. În anii de despărțire ea devenise mult mai pasionată în tot ce făcea. Îi plăcea că Maddy avea o părere bine definită în orice privință și spre deosebire de femeile pe care le cunoscuse, nu-i displăcea să-și susțină convingerile.

– În afară de mine, Luigi face cea mai bună pizza, zise ea, apoi se opri deodată. Stai puțin, parcă spuneai că nu suporți mâncarea italienească și de asta n-ai prea mâncat din lasagna mea.

La naiba! Cum putea Ethan să scape de această minciună? Dacă recunoștea că lasagna era mâncarea lui preferată și că ea o pregătea extraordinar de bine, era pierdut.

Pe de altă parte, dacă susținea în continuare că nu-i place mâncarea italienească, poate cu excepția pizzei și rămânea cu această femeie toată viața nu va mai avea plăcerea de a gusta din creațiile ei italienești. Ce era bine să facă?

– Vrei adevărul, Maddy?

– Nu asta vrei și tu mereu de la mine?

– Dacă aș admite că-mi place mâncarea italienească și mai ales mâncarea ta, nu m-ar pune într-o poziție prea interesantă nu?

– Din contră, m-ar face să capăt încredere în tine.

În lumina lunii, Ethan observă cum se modificau trăsăturile ei. Parcă tocmai se risipiseră norii de furtună... Dar în timpul unui zbor spre Los Angeles, citise un articol în care se spunea că adevărul nu este întotdeauna cea mai bună soluție.

Întinse mâna spre ea.

– Îmi pare rău c-am spus că nu-mi place lasagna, Maddy.

– Nu-mi pasă dacă ai mâncat cu plăcere sau nu, aș vrea să fii mereu sincer cu mine, atât.

Nu conta ce spunea Maddy, trebuia să fie de acord cu ea.

Capitolul 6

Dimineața următoare, Ethan clipi de câteva ori când soarele se ivi prin ferestrele cabanei. Ce noapte avusese alături de femeia iubită!

Privi părul ei castaniu risipit pe pernă și pe pieptul său, amintindu-și că făcuseră dragoste noaptea trecută de atâtea ori și că timp de nouă ani visase numai la acest moment.

Desigur, partea fizică se rezolvase minunat, dar nu știa prea multe despre această femeie iubită și ar fi vrut ca și ea să-l cunoască. Da, se întorsese în oraș cu intenția romantică s-o ceară în căsătorie, dar abia acum realiza că se însura practic cu o femeie despre care nu știa nimic, așa că momentele lor de intimitate i se părură cumva stranii. Își promise că nu va mai face dragoste cu ea decât după ce va deveni soția lui, dar privind-o își alungă imediat acest gând din minte.

Primise tot ce avusese de oferit femeia aceasta, capitulase necondiționat în fața ei fără a ști măcar de ce era cu el. Dar acum când fața ei era îngropată în pernă doar părul ei risipit generos pe pernă îl înnebunea. Fiecare mișcare a ei era lascivă și-l făcea s-o dorească mereu. Îi plăcea râsul ei, felul în care-și unduia șoldurile, sau îi rostea numele când făceau dragoste.

Fără îndoială, Maddy era o femeie de milioane, dar asta nu însemna că se putea socoti deja soțul ei. Voia mai întâi să-i risipească, dacă era posibil, bănuiala că nu-l voia pentru banii lui.

Își trecu absent degetul peste umărul ei, încercând s-o trezească într-un mod plăcut.

Maddy, care dormea pe pieptul lui, deschise ochii încet zâmbindu-i.

– Bună dimineața, spuse ea ca o pisică somnoroasă.

Ethan îi răspunse la fel, dorindu-și în secret să nu mai fie atât de atras de femeia asta. Cu toate acestea știa că tenul ei de floare, că ochii ei de culoarea mușchiului de brad, îi vor anihila orice dorință de a descoperi dacă-l iubea sau nu și va lua lucrurile așa cum erau.

– Acum dacă te-ai trezit, aș vrea să mă lași să mă ridic, zise el.

– Sigur, eu.. chiar dacă sesiză că i se răspunsese pe un ton rece, chiar indiferent, Maddy încercă să glumească, aruncând spre el un pui de pernă.

– Scuză-mă, zise Ethan indiferent, pornind spre baie.

Maddy nu mai zise nimic, dezamăgită de reacția lui și se acoperi cu cearșaful până sub bărbie. Apoi sprijinindu-se de propriul său braț se hotărî să mai lenevească. Ce rost avea să se îmbrace când își putea consuma în alt fel energia necesară?

Se auzi clopotul bisericii baptiste din Mockingbird Lane, care-i aminti că, exceptând situațiile în care fusese bolnavă sau plecată în vacanță, nu pierduse nici o slujbă în douăzeci de ani. Ce-ar zice oamenii dacă ar afla că stătea în pat în loc să vină la biserică? Majoritatea ar fi fost șocați.

Dar Maddy realizase că peste noapte Ethan o făcuse de câteva ori să se simtă mai aproape de ceruri decât o făcuse parohul Brown cu slujbele sale.

Prin atingerile sale, prin căldura vorbelor, Ethan o făcuse să se simtă printre îngeri.

Se auzi zgomotul apei curgând în baie; Ethan se spăla pe dinți. Maddy se întrebă dacă avea vreo periuță de rezervă.

– Hei, strigă ea, nu poți ieși mai repede?

Într-un minut, Ethan deschise ușa.

– M-am grăbit cât am putut.

El o privi ciudat, așa cum se uită participanții la o petrecere la cineva care vine în pielea goală.

– Poate ar trebui să te îmbraci, Maddy, zise el.

– De ce? îl întrebă ea amintindu-și de plăcerile nopții trecute dăruite de Ethan. Se ridică pe vârfuri și-l sărută.

– Am crezut că petrecerea noastră abia acum începe.

Maddy simți că era ceva în neregulă din privirea lui și din faptul că Ethan nu-i întoarse sărutul. Un pic dezamăgită dar mai mult confuză, ea îl întrebă:

– Ethan, vrei să-mi spui ce se întâmplă?

Ethan se depărtă de ea îndreptându-se spre șemineul din încăpere pe care se sprijni cu coatele prinzându-și capul în mâini.

Acțiunile lui indiferente o făcură să simtă că era cazul să se îmbrace, așa că luă cearșaful din care-și alcătui o togă și se apropie de el în încercarea de a înțelege schimbarea de atitudine. Dacă mă rog, avea logică.

Tocmai avuseseră o noapte plină de iubire, de senzualitate și ca urmare ar fi trebuit să se afle și acum îmbrățișați șoptindu-și vorbe de dragoste, plănuind cum să-și petreacă ziua. Maddy ar fi vrut să-i vorbească despre munca ei să-i pună un milion de întrebări despre viața lui, despre felul în care va evolua relația lor, dar...

Se duse spre el și se lipi de pieptul lui:

– Te rog să nu te porți așa, Ethan. Dacă am spus ceva sau am făcut ceva care te-a deranjat, te rog să-mi spui. Nu păstra supărarea pentru tine. Dacă avem un viitor împreună, trăind din mulții tăi bani nu-mi poți interzice totuși să spun dacă mă deranjează ceva.

Ethan clipi des de câteva ori de parcă ceva din vorbele ei i-ar fi atins o coardă sensibilă.

De ce naiba Maddy adusese în discuție banii lui când el fusese atât de aproape de a o lua în brațe? De ce se mai întreba ce se întâmplă cu el când adusese în discuție două subiecte fără legătură?

Acum, nu mai conta că petrecuseră o noapte minunată, avea să fie și ultima.

Oricât o iubea pe Maddy își promisese să nu se însoare decât din dragoste cu o femeie care să-l iubească și ea cu adevărat.

Fusese de prea multe ori rănit de pretinși prieteni sau iubite care pretindeau că-l adoră, apoi îi ceruseră bani. Voia să-și cheltuiască toți banii cu Maddy, dar numai dacă simțea că este iubit.

Cu spatele la ea îi spuse:

– Maddy, nu vreau să fiu nepoliticos dar am multă treabă astăzi.

Urmări în oglinda de deasupra șemineului cum ea își șterse o lacrimă.

Ethan nu mai știa cum ea bine să procedeze. Nu știa cum să afle dacă Maddy îl voia pe el sau doar banii lui.

– Mă îmbrac și plec imediat, răspunse ea fără a-l privi.

După ce ea se îndreptă spre baie, Ethan lovi cu pumnul în șemineu, dar nu rezolvă nimic cu asta, decât că-și răni mâna.

Maddy, aflată în baie încerca să nu se lase pradă durerii, dezamăgirii, să nu dea frâu liber lacrimilor. Ce spusese de-l ofensase pe Ethan? Trecuse în revistă evenimentele zilei începând cu trezirea ei încercând să înțeleagă unde greșise dar hotărî că era mai bine să-l întrebe pe el.

Ethan ridicase un zid misterios între ei, din motive neînțelese pentru ea.

După ce se îmbrăcă și-și aranjă părul se simți pregătită să dea ochii cu Ethan.

Din fericire, când ieși din baie nu-l mai găsi.

***

A doua zi, încă în pat, Maddy încercă să ignore faptul că trebuia să fie la muncă în mai puțin de o oră.

Se privi în oglindă pentru a constata urmele dezastrului produs pe figura ei de ultimele nopți de nesomn. Cearcănele negre o făceau să arate a orice, nicidecum a gazda emisiunii culinare de luni dimineața.

Din fericire, interviul lui Ethan era abia miercuri și Kent își luase cele două zile libere pentru a lucra la interviu.

Intră sub duș și lăsă apa să-i biciuiască umerii pentru a mai scăpa de tensiunea acumulată în ei. Își spălă părul pentru a căpăta volum și îmbrăcă un costum de culoare închisă care se potrivea cu starea ei de spirit, își aplică fardul și-și strânse părul la spate.

Se mai privi o dată cu un ochi critic în oglindă și nu-i plăcu ce văzu acolo. Nu era deloc atrăgătoare ci doar îngrijită.

După douăzeci de minute, încălțată cu pantofii negri cu tocuri foarte înalte se grăbea pe coridorul KCAT, sperând că Chip sau Crissy n-o vor necăji pentru felul în care arăta.

Așteptă în fața studioului până când se stinse lumina roșie care semnifica faptul că acolo se desfășura o transmisie și intră dorindu-și ca ceasul ei să meargă înainte.

Se duse direct spre încăperea în care era așteptată de cei doi.

– Unde ai fost, Maddy? săriră imediat. Ce naiba ți s-a întâmplat? Ai văzut cum arăți? Parcă ai fi murit de două săptămâni.

Chrissy, mai înțelegătoare, îl opri pe Chip care ar fi continuat.

– Mulțumesc Crissy, zise Maddy, îndreptându-se spre ustensilele de bucătărie, unde avea să evolueze. Se mai privi o dată în oglindă dar nu i se păru că arăta atât de rău.

Leon îi făcu semn că intra în emisie:

– Fii gata, Maddy, trei.. doi..

Ea îngheță, apoi vru să se așeze pe cel mai apropiat scaun, care nu era de fapt scaun, ci măsuța pentru cafea.

Vasul cu garoafe căzu la podea, apa împroșcă rochia lui Chrissy, iar una din flori plonjă în cafeaua lui Chip.

În timp ce Maddy asista neputincioasă la scena declanșată de ea, Chip reuși să salveze situația spunând:

– Bună dimineața, Catoola! Prieteni, vom avea o dimineață minunată oricum și ca s-o facem și mai grozavă, vom începe cu Maddy și rețetele ei. Spune-ne, Maddy, ce vei pregăti pentru prietenii noștri astăzi?

Privind în monitor, Maddy încercă să spună ceva inteligent, trase aer în piept, dar din nefericire nu găsi nimic de duh. Nu-i mai funcționa creierul, iar luminile o orbeau.

– Chip, o auzi pe Chrissy, de ce o întrebi pe Maddy ce va pregăti? N-ai auzit ce s-a întâmplat la concurs? Văzând zâmbetul triumfător al blondei, Maddy ghici ce va urma. Dacă ar fi putut i-ar fi astupa gura aceea mare a lui Chrissy cu o garoafă, să n-o mai audă!

– Nu, Chrissy, n-am aflat. De ce nu ne spui tu ce s-a întâmplat, interveni Maddy. De cum venise la acest post, cei doi fuseseră împotriva emisiunii ei și-i făcuseră viața un calvar, umilind-o public.

– Foarte bine, Chip, zise blonda privind-o pe Maddy. Dacă insiști, află că biata noastră Maddy nu numai c-a pierdut concursul, dar a fost și eliminată din competiție. După ce scăzu vocea ajungând la un ton aproape conspirativ, ea adăugă: prieteni, vă spun doar vouă, am auzit că doi dintre arbitri au ajuns la spital pentru că au gustat din prăjitura lui Maddy.

– Nu este adevărat! ripostă ea.

– Poftim? se răți Chrissy. Atunci, spune-ne tu cum s-a întâmplat!

– Păi...Maddy trase aer în piept, cu toate că asta nu rezolva problema. Unul dintre arbitri s-a îmbolnăvit este adevărat dar i s-a dat un Alka Seltzer, atât. Nu i-a fost amenințată viața.

Cu ochii mari, Chip se aplecă spre ea:

– Vrei să spui că au fost ocazii când hrana pregătită de tine a amenințat viața cuiva?

***

După ce petrecu o noapte albă, știindu-se cu conștiința încărcată de felul în care o tratase pe Maddy, Ethan înțelese că nu mai putea lăsa să treacă nici un minut fără să repare răul făcut fragilei lor relații. La naiba, el era cauza neînțelegerilor, dar cum putea să le repare?

Soarele se strecura prin ferestrele casei umplând încăperea cu veselia lor care contrasta cu starea lui. Culesese mulți trandafiri pentru Maddy, dar din nefericire ea nu se afla acum cu el pentru a se bucura de ei.

Trebuia să discute cu ea, să-i explice că pornise în viață ca un copil al nimănui găsit pe treptele bisericii și trăise toată viața cam retras, iar acum imensul succes literar de care se bucura îl făcea să se simtă și mai stingher.

Femei cu mulți bani, frumoase, care nu s-ar fi uitat la el dacă n-ar fi fost un scriitor de succes îl oboseau cu insistențele de a le oferi autografe, sau cu invitații la petrecerile lor.

După noaptea petrecută cu Maddy, realiză că era sigura femeie care-i oferise exact ce dorea, o dragoste simplă. Făcuse dragoste cu ea și ar fi putut să jure că în viața ei nu mai existase alt bărbat în afară de el.

Scutură din cap, spunându-și că nu se purtase corect cu ea. Dacă voia să se căsătorească, trebuia s-o învețe să comunice cu el.

Iar acum era imperios necesar să se ducă la ea, să-i ceară iertare.

De când revenise la Catoola, se comportase ca un prost în ceea ce o privea pe Maddy. Revenise la vechiul lui fel de a fi suspectând pe toată lumea de intenții ascunse. Dar de ce? Parcă nu mai era el. Nu mai fusese

așa de când Maddy îi oferise șansa să se schimbe, să devină altă persoană. Iar acum după ce o făcuse, se impunea să se bucure de roadele muncii lui împreună cu această femeie.

Dacă norocul era de partea lui, își spuse Ethan zâmbind, un telefon o putea aduce înapoi, în locul unde aparținea, alături de el!

***

La câteva minute după ce termină emisiunea, Maddy rămase așezată pe scaunul din studio pentru a-și reveni. Emisiunea se desfășurase bine, cu toate că începuse sub auspicii întunecate. Spectatorii ei își exprimaseră regretul că i se întâmplase tocmai ei așa ceva, dar din fericire nici unul nu realiză că un bărbat fusese cauza dezastrului.

Nu știa cum reușise acesta să-i dea viața peste cap mai mult decât reușise prin cei nouă ani în care lipsise. Oricum ar fi fost, Ethan trebuia să se oprească. De ce nu puteau fi mereu cum fuseseră sâmbătă noaptea? Vorbiseră, se distraseră făcuseră dragoste. Nu se ivise nici un fel de problemă între ei.

Prinzându-și capul în palme, își dori să poată accepta ideea că Ethan, pe care-l iubise timp de nouă ani era doar o fantezie. Iar acum, talentul ei era să facă fantezia să devină viață.

Trebuia să facă eforturi să-l cunoască așa cum era cu adevărat, dar se temea că va fi respinsă.

Cum se făcea că apăruse brusc în Catoola pentru a se căsători cu ea, iar acum....

Desigur, înainte de întoarcerea lui Ethan la Catoola, viața ei fusese monotonă, mai existase câte o plimbare cu Kent... Dar nu dusese o viață plină.

Comparat cu ceea ce simțise când se aflase în brațele lui, nu trăise niciodată cu adevărat.

Se trezi că începe să bată cu degetele în biroul la care se afla. La naiba cu bărbatul ăsta! Prea o făcuse să simtă că trăiește! Nu-l putea compara cu nimeni și nimic.

Se ridică și vru să strângă toate ustensilele folosite în timpul emisiunii, apoi să se ducă la Ethan să-i spună ce gândea despre el.

Când ridică ochii, în fața ei se afla chiar obiectul gândurilor ei, îmbrăcat într-un elegant costum bleumarin:

– Mi-am închipuit că te voi găsi aici, Maddy, zise el.

Capitolul 7

– Mda, a fost doar o coincidență, nu? Este acesta un mod de a-ți trata invitatul în cadrul unui program?

– Este, dacă vorbim despre aceeași persoană care...

– Rock? Tu ești? Chrissy intră, mai precis dădu buzna în studio. Femeia asta a avut totuși timp să se aranjeze ca să arate civilizat. Avea un machiaj perfect, părul la fel, și chiar și așa arată de patru ori mai bine ca mine.

– Te rog să-mi spui Ethan.

Bărbatul care era pe cale să devină soțul lui Maddy o privi crunt pe ticăloasa blondă. Cu toate că era îmbrăcat impecabil, nu avusese timp să se bărbierească. Cât mai avem până la interviu?

– Vreo trei minute. Acum se derulează segmentul dedicat vremii din Catoola, iar după asta urmezi tu.

Aruncându-și părul pe spate, Chrissy îl prinse posesiv de braț pe Ethan, conducându-l prin studio de parcă Maddy n-ar fi fost acolo.

Chiar dacă simțea nevoia să se ducă direct acasă, să se ascundă sub pătură, Maddy își înfrânse pornirea și urmă perechea prin studio. Chiar dacă această Chrissy era o blondă consumată, știa cum să atragă un bărbat de succes, care să-i transforme emisiunea într-una de succes.

Urmărind cum bărbatul care apăruse subit în viața ei era condus sub lumina reflectoarelor în locul folosit pentru invitații speciali, Maddy încercă să se relaxeze, să nu facă vreo prostie. Dacă Ethan o iubea cu adevărat, nimic din ce putea spune sau face Chrissy nu-l va face să renunțe la ea.

Chip și Ethan dădură mâna ca niște cunoștințe vechi, schimbară câteva cuvinte din care Maddy nu auzi prea mult din cauza echipei de filmare care schimba ultimele cadre, apoi se așezară.

Leon făcu un gest larg spre cei trei pregătiți pentru începerea interviului.

– Începem, zise el, cinci, patru trei, doi...

– Am revenit în studio, începu Chrissy cu un zâmbet forțat. Toate doamnele care leșină ușor, să-și pregătească sărurile pentru că următorul nostru invitat nu este altcineva decât renumitul romancier

Rock Rainer. Făcându-și vânt cu evantaiul, ea se aplecă spre partenerul ei de emisiune: Chip, trebuie să ne povestești cum ai citit fabuloasele romane ale acestui domn.

Chip încuviință.

– Așa este. Am citit fiecare roman și trebuie să recunosc faptul că, dacă măcar jumătate din viața noastră este atât de palpitantă, ar trebui să ne spui măcar secretele romanelor tale. De unde te-ai inspirat pentru aceste romane de succes, Rock?

Ethan lăsă capul în jos, iar Maddy ar fi putut să jure că făcuse asta pentru a nu se vedea că roșise.

– Ei bine? începu Chrissy aplecându-se prea mult spre invitatul emisiunii.

Maddy, fără să știe cum, avu senzația că Ethan care ridică privirea în acel moment se uită direct la ea; cu toate că știa din experiență că abia putea să vadă ceva din cauza luminilor puternice ale reflectoarelor, mai ales că ea se afla într-un colț destul de retras al studioului.

– O să vă spun ceea ce nici măcar impresarul meu nu știe... începu Ethan.

Chip zâmbi satisfăcut, subliniind primele vorbe ale invitatului.

– Este acesta un interviu în exclusivitate?

– Exact, răspunse Ethan. Voi dezvălui un secret senzațional pentru spectatorii acestei emisiuni.

Maddy avu din nou impresia că Ethan se uită la ea, deși nu avea cum să știe că se afla în studio. Inima ei începu să bată necontrolat. Ce voia să dezvăluie Ethan?

– Fantastic! exclamă Chip pentru a pune pe jar așteptarea spectatorilor. Ați auzit, oameni buni? Rock Rainer, renumitul romancier, un veritabil holtei, este pe cale să ne dezvăluie ceva senzațional! Abia aștept să aud; nu știu dacă voi mai aveți răbdare, eu mi-am cam pierdut-o.

– Te rog să mai ai un pic de răbdare, Chip, îl grăbi Ethan.

– Hai Rock, nu ne mai ține pe jar! îl urgentă Chip.

– Foarte bine, voi ați vrut-o. Ethan trase aer în piept înainte de a se întoarce din nou la cameră. Mai țineți minte acele scene fierbinți la care a făcut referire Chip?

– Sigur că da! exclamară Chip și Chrissy.

– Ei bine, toate au fost concepute cu gândul la aceeași femeie. Ridicând privirea spre Chrissy, el o întrebă: ai vrea să știi cine este frumoasa misterioasă?

O, nu! Ethan nu trebuia să spună nimic; Maddy își duse mâna la gură pentru a nu exclama.

Cu ochii măriți, ca feliile de castravete pe care și le aplica în fiecare zi pe ochi, Chrissy îl privea pe Chip.

– Dumnezeule, n-am nici cea mai vagă idee cine ar putea fi! Julia Roberts? Vreuna din Spice Girls?

– După ce am citit toate romanele lui Rock, spuse Chip, sunt sigur că a avut aventuri cu fiecare dintre componentele formației Spice Girls.

Chrissy îl potoli.

– Chip, să nu avansăm problema atât de mult! După ce-l mai privi o dată pe Ethan, Chrissy își mușcă buzele. Spune-ne Rock, nu ne mai ține pe jar! Cine este? Lumea moare de curiozitate.

– O cheamă Madeline Lowell, Maddy pe scurt.

Maddy simți că-și va pierde cunoștința, iar Chrissy că nu are aer. Făcând semn să se introducă o reclamă publicitară Chip luă o gură de cafea.

Maddy era atât de șocată de confesiunea lui Ethan, încât nici nu se mai uită în direcția lui, dar nici nu mai era nevoie pentru că el apăru în fața ei cu mâinile întinse.

– Iubito, îmi pare atât de bine că ai rămas să urmărești interviul. Spune-mi, crezi că se desfășoară bine?

– B...bine, se bâlbâi Maddy. Ai idee ce-ai făcut?

El zâmbi, cu acel zâmbet pe care ea îl adora, iar luminile se aprinseră din nou.

Chrissy era lângă Ethan din nou, în timp ce Chip părea extaziat.

– Prieteni, n-am mai văzut așa ceva în direct de multă vreme! Maddy, ar trebui să recunoști deschis aici dacă așa stau lucrurile, sau nu cumva Rock ne dezvăluie ceva din viitorul său roman?

Maddy îl privi pe Ethan, apoi pe Chrissy, care așteptau cu sufletul la gură răspunsul ei.

Chrissy nu putea să creadă că un bărbat ca Rock prefera o femeie ca Maddy când toate păreau că i se oferă.

Chip nu se gândea decât la succesul acestei emisiuni care va ridica ratingul postului.

Cât despre Ethan, ea nu știa ce voia să realizeze cu această afirmație, dar indiferent ce voia el, ea nu voia să marșeze la afirmația lui.

Desigur, fusese totul o minciună.

Ethan se juca, acesta era termenul, se juca acum din nou cu sentimentele ei, lucru care o afectă profund. Se simți umilită pentru că i se făcuse publicitate... mai ales după acea zi de concurs în care apariția lui o făcuse să piardă.

Oricum, Ethan nu avea de ce să afirme acest lucru în direct. Cu câteva cuvinte nesăbuite, o făcuse de râs în fața întregului oraș.

– Maddy? Este adevărat? Ești îndrăgostită de Rock? o întrebă Chip îndreptându-se vertiginos spre ea.

Maddy simți că totul se învârtește cu ea. Nu știa decât că dacă nu ieșea să ia aer curat va sucomba în fața colegilor ei de televiziune. Maddy? Haide, nu te lăsa așteptată. Trebuie să aflăm.

– Îmi pare rău că nu-ți pot satisface curiozitatea, nu am nici un comentariu.

Cu aceste cuvinte, părăsi studioul și bărbatul care-i întorsese viața pe dos cu apariția lui neașteptată.

Își smulse poșeta și ajunse în timp record la mașina sa.

Cum ar fi fost să declare în fața spectatorilor că ea și Ethan făcuseră dragoste în două ocazii, la distanță de nouă ani!

Ethan avusese proasta inspirație de a-și parca Jeepul lângă mașina ei, iar la vederea acestei situații roși din nou, indignată de data asta.

Era ceva să știe doar ei că împărtășiseră niște sentimente, dar alta să-și vadă mașinile una lângă alta. Era un fel de a admite că între ei era ceva. Cum îndrăznea acest bărbat? se întrebă ea, făcându-și loc spre mașină.

Avea reputația sa de apărat. Numai Dumnezeu știa câtă lume urmărise scena și afirmația lui Ethan că toate eroinele romanelor sale o aveau ca prototip pe ea. Îi era greu să creadă că un bărbat ca Ethan se simțea atras de ea, ca să nu mai vorbim de faptul că ar fi putut să-i lase o impresie atât de puternică încât s-o vadă în fiecare dintre eroinele romanelor sale.

– Maddy! Așteaptă! auzi vocea lui Ethan, care părăsise și el studioul.

Cu toate că avea tocuri foarte înalte, Maddy mări pasul, dar indiferent cât de tare se strădui să se depărteze de studio el o prinse din urmă.

– Maddy, îl auzi, îmi poți spune unde te grăbești așa?

– Unde mă grăbesc? Eu... nici nu apucă să-și termine ideea că ușile studioului se deschiseră brusc și cameramanii năvăliră după ei, cu Chip și Chrissy în frunte.

– Hei, voi doi! strigă Chrissy, pozând în victimă, cu claia ei de păr blond răvășită toată acum. Nu puteți pleca așa!

Maddy scotoci repede în poșetă după cheile mașinii, apoi îi ordonă lui Ethan:

– Urcă imediat!

El se supuse fără comentarii. Și făcu asta tocmai la timp pentru ca ea să le trântească portiera în nas reporterilor curioși și porni motorul ieșind pe șosea. Apăsă pe pedala de accelerație ca o nebună.

– Uite ce mi-ai făcut! exclamă ea, încercând să răsufle ușurată oarecum, că scăpase de reporteri. M-ai făcut să acționez ca o nebună. Dacă loveam vreun copil care-mi ieșea în față?

Ethan se așeză mai comod în scaun.

– Iar pe mine m-ați făcut să mă trezesc cu noaptea în cap, lucru pe care nu l-am mai făcut de când lucram la „Cerul Plin de Nori“.

Știind prea bine ce se întâmplase în acel roman între Hannah și Heath, Maddy simți că inima începe să-i bată necontrolat și roși.

Își permise chiar să-l privească o clipă. Nu se vedea că i-ar părea rău.

Tocmai atunci o veveriță grăbită traversă șoseaua chiar prin fața mașinii.

– Vezi? Ce ți-am spus? O privire în oglinda retrovizoare o făcu să răsufle ușurată că vietatea scăpase teafără.

– Ce s-a întâmplat? întrebă Ethan întinzându-se leneș. Am pierdut ceva?

Maddy încetini. Mai avea puțin și scăpa de Ethan și de zâmbetul lui drag. Îl va lăsa pe jos, indiferent dacă îi va trebui o zi, sau o săptămână să ajungă acasă; numai așa îl putea face să plătească pentru minciunile spuse la televiziune.

După ce ajunse pe strada ei, Maddy încetini. Situația creată de Ethan și felul în care vedea el rezolvarea situației lor nu erau deloc pe placul ei.

Luă o curbă, apoi opri după câțiva metri în fața garajului.

– A fost o cursă grozavă! exclamă el surâzând. Mă surprinzi cu altceva de fiecare dată.

– Coboară! strigă ea nervoasă.

El coborî, dar pe când Maddy, după ce închise portiera vru să introducă mașina în garaj, se așeză cu coatele pe capota ei.

– La naiba, Maddy, ești și mai sexy când te înfurii! Nu te-am văzut astfel până acum. Devii o tigroaică, tu care ești de obicei atât de delicată.

– Te rog să te dai la o parte și să pleci naibii din fața casei mele. Aș vrea să ajungi în iad!

–Ar fi mare păcat, Maddy, zise el apropiindu-se tot mai mult. Sunt sigur că nu dau drumul îngerilor ca tine să treacă dincolo de porțile în flăcări. Ethan o prinse de braț obligând-o să se oprească. N-ar fi păcat să nu mai facem asta niciodată? Ethan o prinse în brațe și o sărută cu pasiune, cu sălbăticie chiar, iar ea simți că nu i se mai poate opune.

– Te urăsc, murmură ea în timp ce Ethan îi săruta fiecare centimetru de piele care-i rămăsese liber din bluză.

– Nu mai spune vorbe mari, Maddy, șopti el, descheindu-i nasturii bluzei.

– Aș vrea să pleci, murmură Maddy, total neconvinsă de ceea ce spunea.

– Nu crezi nici tu ceea ce spui.

– O să vezi că fac o afirmație foarte serioasă, zise ea împingându-l cu putere, făcând o ultimă încercare de a-și aranja părul și bluza, amintindu-și ceea ce-i făcuse Ethan.

Respirând greu, Ethan spuse:

– Maddy, reacția ta de acum are vreo legătură cu ce am afirmat la postul de televiziune? Pentru că dacă este așa...

– M-ai umilit!

– Cum așa? Eu am crezut c-o să fii flatată de afirmația mea. Nu în fiecare zi o femeie primește o astfel de declarație pe care s-o audă sute sau chiar mii de oameni. El veni cu un pas mai aproape.

–Nu, îl opri ea. Aș vrea să pleci acum. Vreau să-mi reiau viața așa cum era până la venirea ta aici. Eram destul de... mulțumită de ea, să zicem.

Sărutând-o pe gât exact în punctul în care i se zbătea o venă, el murmură:

– Tu meriți mai mult decât atât, iubita mea. Meriți totul, frumoasa mea.

– Nu știu ce vrei să spui...

– Mincinoaso! Înțelegi prea bine, dar îți place să te lași rugată. Ethan o prinse strâns în brațe, iar ea nu mai putu face nici o mișcare. Dacă n-aș fi ratat ieri dimineață ocazia de a fi fericit cu tine, comportându-mă

ca un prost, acum am fi îmbrățișați. El începu să-i dea mii de sărutări. Îmi pare rău că am fost confuz, iubita mea. Când ai pomenit de banii mei n-am știut ce să mai cred. N-am știut dacă mă vrei pentru ceea ce sunt sau pentru bani. Părul ei se desfăcuse și acum îi cădea liber pe umeri făcând-o să arate și mai frumoasă ca de obicei. Ethan o mai sărută o dată lung, sărut care o lăsă fără puterea de a se apăra.

Soarele, aflat deasupra capetelor lor, era acum foarte insistent, iar ea realiză că deși fusese atât de supărată din cauza minciunii privind rolul ei în scrierea cărților, inima începu să i se încălzească încetul cu încetul. Nu crezuse că Ethan va recunoaște deschis că fusese vinovat și greșise în aprecierea ei.

Ethan îi șopti:

– Maddy, nici nu știi cum mă simt când sunt aproape de tine și te pot atinge...

– Știu, murmură ea. M-am întrebat dacă vom mai putea fi vreodată împreună.

El scutură din cap.

– Regret, Maddy; teribil de mult. Am încercat să te fac să mă înțelegi, dar n-am realizat că nu mai eram în romanele mele, că tu ești o ființă vie, nu un personaj pe care-l pot modela eu așa cum doresc...

– Nu trebuia să faci astfel de încercări cu mine, Ethan. Lucrurile s-ar fi derulat natural, de la sine. De fapt, ar fi mai bine dacă ne-am petrece timpul sărutându-ne, în loc să căutăm explicații...

– Ai dreptate, o aprobă Ethan sărutând-o din nou, trăgând-o tot mai aproape, strângând-o la pieptul său: vom vorbi Maddy... desigur, după ce vom face dragoste...

– Da, zise ea, după...

Ethan o prinse în brațe și o duse pe treptele casei. Aveau atâtea de discutat, dar ea nu se putea gândi decât la faptul că voia să fie cu Ethan. Voia să-i simtă căldura, pielea mătăsoasă. Voia să exploreze fiecare parte a trupului lui.

El încercă să deschidă ușa care se încăpățâna să rămână închisă.

– Maddy, tu ai încuiat ușa la plecare? o întrebă el.

– Îmi pare rău, zise ea izbucnind în râs. Prin geamurile de la ușă o văzu pe Priscilla, care sărise de pe sofa. Era o situație complicată, iar ea continua să chicotească.

– Nu știu ce ți se pare atât de hilar, Maddy, spuse Ethan. Te doresc atât de mult încât nici nu mai pot raționa.

– Ethan!

– Da, iubito.

– Dacă-mi dai drumul, mă duc să-mi aduc poșeta de la mașină.

Capitolul 8

După vreo două ore, Maddy și Ethan stăteau față în față la masa din bucătărie, așteptând să li se aducă pizza comandată.

– Aș vrea să știi că n-am mai mâncat pizza asta din liceu. De ce nu m-ai lăsat s-o pregătesc eu?

– Este foarte simplu, zise el cu un zâmbet. Pentru că voiam să-ți păstrezi energia pentru alte lucruri...

– Chiar așa?

Ethan deveni brusc foarte serios, ceea ce-i trezi bănuieli lui Maddy în privința acțiunilor sale imediate. Nu avu mult de așteptat ca să vadă că se ridică și vine lângă ea. O prinse încet de bărbie, forțând-o să-l privească.

– Explică-te, Maddy.

Ea îi înfruntă privirea, conștientă că nu se putea opune voinței acestui bărbat. Nu putea decât să

spere că Ethan o va prinde în brațele sale puternice și o va săruta fără a o mai lăsa să-și termine ideea.

– Ei, ce spui, Maddy? Vrei să-ți argumentezi afirmația că nu ai decât un singur lucru în minte... Dar mai bine lasă-mă pe mine să mă explic mai întâi: când ți-am spus că trebuie să te cruți, m-am gândit că poate vei vrea să cosești iarba din curte în această după amiază... crede-mă, indiferent ce gândești tu, intențiile mele au fost foarte serioase...

– Ethan Stone, murmură ea când vine vorba de sex, nu mai ai pic de onorabilitate.

El zâmbi.

– Oricum, planurile mele pentru această după-amiază constau în muncă serioasă. Nu cumva tu ai alte gânduri?

– Ba da, murmură ea, apoi se corectă: de fapt, nu.

– Așa am crezut și eu...

Ethan se aplecă spre ea iar ea se așteptă să fie sărutată, lucru care însă nu se întâmplă.

Vrând să-l evite, Maddy se lovi cu capul de marginea scaunului.

El nu înțelese la început ce se întâmplase, dar apoi atingându-i locul lovit, pufniră amândoi în râs. Ethan vru s-o ridice în brațe dar își pierdu echilibrul și căzură amândoi la podea.

Aflat lângă ea pe podea, Ethan îi îndepărtă o șuviță de pe frunte.

– Ești atât de frumoasă, Maddy; nici nu-ți închipui de câte ori am încercat să-ți recompun chipul din amintire.

– Mai spune-mi...

– N-ar fi mai bine să-ți arăt?

Cu un sărut, Ethan o reduse la tăcere apoi o trase mai aproape.

– Podeaua asta este cam tare. Ce-ar fi să te duc în pat?

– Nu, prefer să rămânem aici.

Ethan își scosese deja haina și cravata, dar ea voia mai mult decât atât. Încercă să ajungă la pieptul lui gol, dar se opri din cauza unui tricou alb, care-i bloca drumul spre țintă.

– De ce porți atâtea haine? se plânse ea.

– De ce îți ia atât de mult să mi le scoți? Miss Lowell, s-ar putea crede că nu prea ai experiență.

– Nici faptul că ai descris atâtea scene de sex nu te face vreun expert.

– Despre tine să cred că ești expertă?

– Nicidecum, dar știu ce-mi place.

Maddy vru să-i ceară să mai aștepte, dar nu mai știa nici măcar pe ce planetă se află; de fapt nici nu mai conta pentru că alături de el ar fi trăit chiar și pe depărtata lună, atâta timp cât era cu el.

Simți că fără el ar fi teribil de singură și izolată, ca o prăjitură fără garnitura de ciocolată.

– Este atât de bine că te pot atinge, Maddy, șopti Ethan. Dar n-ai văzut nimic, încă. Îți mai amintești scena din „Savage Heat“, care se desfășura în bucătărie?

De parcă ar fi putut s-o uite! Maddy roși numai amintindu-și de ea. Între Lisa și John se iviseră sentimente dar și senzații incredibile. Dar cum putuse Ethan să le descrie atât de veridic, fără să le fi trăit?

Cu inima bătându-i nebunește, ea se mulțumi să-l întrebe:

– Din cât îmi amintesc, parcă Lisa stătea pe tejghea?

El zâmbi.

– N-am știut că-mi cunoști atât de bine romanele!

***

La câtva timp după ce Maddy îi demonstrase ce cititoare fidelă era, se întoarseră la masa din bucătărie, unde Maddy i se așeză în poală.

– Mulțumesc, zise ea, când Ethan îi oferi o linguriță cu cremă de ciocolată.

Privind-o, Ethan conștientiză că tot ce trăiseră împreună fusese fantastic, o scenă izvorâtă parcă din imaginația sa de scriitor. De fapt, de multe ori se întrebase dacă o astfel de scenă ar putea exista în realitate.

Indiferent cât o săruta, nu se putea sătura de ea. Maddy devenise o parte din el și când nu erau împreună, nu se putea considera un bărbat întreg.

Astfel visase că se vor desfășura lucrurile între ei doi, dar după fiascoul de la studioul de televiziune se temuse că Maddy nici nu-i va mai vorbi, că nu se va mai mărita cu el.

Ferindu-se de săruturile lui, Maddy îi spuse:

– Gata cu sărutările, Romeo, cred că este momentul să purtăm acea discuție îndelung amânată.

– Nu crezi c-ar trebui să ne îmbrățișăm pentru a fi mai convingători? o întrebă el. Nu cred că m-aș putea concentra văzându-te astfel, zise el, acoperindu-i umerii goi.

– Ești foarte amuzant! Maddy mai luă o gură de înghețată. Știi prea bine la ce mă refer. El continua s-o sărute. Nu Ethan, de data asta n-o să-ți mai meargă, nu vei mai putea schimba subiectul.

El o privi ciudat.

– Maddy, nu vreau să mă acuzi că evit discuția.

– Ba, cred că asta faci. Așadar, înainte de a reîncepe sărutările, aș vrea să știu de ce ai spus acele minciuni pe postul de televiziune? Nu pot spune că nu sunt flatată că o femeie obișnuită ca mine este ridicată la un asemenea rang, dar rezultatul va fi că nu voi mai apărea vreodată în lumea civilizată.

– Lumea civilizată, zici? N-am auzit de așa ceva.

– Te rog să accepți ceea ce-ți spun fără alte comentarii.

Chiar dacă făcuseră dragoste toată după-amiaza, trebuia să rezolve problema recent apărută; mai precis, reputația ei de mare cuceritoare! Cu mâinile în șolduri, pentru a da mai mare greutate vorbelor sale, Maddy îi spuse:

– Ethan Stone, ce te-a făcut să afirmi acele lucruri la postul de televiziune despre mine?

– Este ușor de explicat, Maddy. O trase aproape, destul de aproape pentru a-i atinge trupul. Maddy, dacă-mi vei auzi argumentele, vei vrea să facem dragoste din nou.

– Foarte bine. N-am putea deveni puțin mai raționali? Spunând acestea cu ochii pe pectoralii lui frumos formați și bronzați, ea simți nevoia să-l atingă, să-l simtă doar al ei. Vorbește, Stone, îl impulsionă ea.

– Trebuie să începi prin a-mi cere scuze....

Ea începu să râdă.

– Cred că glumești. De ce să-mi cer eu scuze, când tu ai fost cel care a spus acele prostii?

– Este foarte simplu, zise Ethan, pentru că n-am spus nici o minciună, ci doar adevărul adevărat.

– Dar... începu Maddy.... ce înseamnă asta?

– Ce înseamnă? zise el continuând s-o sărute. Maddy, să nu-mi spui că nu ai nici un motiv să te măriți cu mine! Te iubesc, Maddy. Poate că propunerea mea de căsătorie a venit cam brusc, dar a izvorât exact din inimă. Foarte bine, dacă tot mai

consideri că trebuie să discutăm, atunci s-o facem. Nu vreau să mă acuzi că am trișat în jocul dragostei.

Vocea lui căpătase un ton diferit, Ethan părea foarte sincer, ca un om care-și deschisese inima în fața femeii iubite.

Iar Maddy nu mai știa când începuse să-l iubească și ea... poate cu nouă ani în urmă, în acea unică noapte din viețile lor... Dar acum era sigură că-l iubea.

Toate acestea o duceau la o stare de confuzie, pentru că nu voia să accepte așa de ușor cererea lui Ethan.

– Ei bine? întrebă el. Se pare că este rândul meu să aștept un răspuns. Haide, Maddy, nu mă mai ține pe jar. Te măriți cu mine sau nu?

De ce? De ce oare, după ce așteptase toată viața aceste vorbe din partea unui bărbat ca Ethan, ea le ignoră și murmură:

– Nu ... nu știu. Va trebui să mă gândesc.

– La ce să te mai gândești, Maddy? Mă iubești sau nu? Te măriți cu mine, sau mă lași un bărbat singuratic și confuz? Fii directă cu mine, Maddy. Ce naiba mai avem de lămurit? Te iubesc, presupun că și tu simți afecțiune pentru mine, așa că... te măriți sau nu cu mine?

– Nu-ți pot răspunde în acest moment, este vreo problemă?

Vorbele lui o făcuseră să amețească, încât simțea nevoia să dispară. Desigur, voia să se mărite cu el, dar

nu putea face acest legământ fără să știe că tot ce făcuse Ethan duminica dimineața nu se va mai repeta. O respinsese fără nici o explicație.

Un soț și un tată bun n-ar face niciodată așa ceva și nici măcar nu știa dacă Ethan își dorea să devină părinte.

Sigur, glumiseră asupra faptului că împreună ar avea copii frumoși, dar asta nu însemna nimic serios, vreun legământ privind viitoarea lor familie. Nu era prea convinsă că Ethan înțelegea responsabilitățile unui părinte.

Prinzându-i fața în plamele lui mari, Ethan o scrută până în adâncul sufletului.

– Spune-mi că nu m-ai refuzat, că mai pot spera. Te vei mai gândi la propunerea mea?

– Sigur c-o voi face, Ethan. Am doar nevoie de puțin timp să clarific niște aspecte ale legăturii noastre înainte de a facem un legământ. Acesta este un pas important în viață și lucrurile sunt la fel de importante, nu pot fi lămurite într-o după-amiază petrecută în pat. Apoi, știi și tu, relația noastră este dificilă, de fiecare dată după ce descoperim ceva unul despre celălalt, facem trei pași înapoi. Nici măcar n-aș fi știut ce colegiu ai absolvit, dacă n-aș fi citit pe coperta unei cărți. Ai idee ce gol imens îmi lasă în suflet?

– Dar trebuie să fii conștientă că nu asta am intenționat. Știu că sunt multe lucruri de clarificat, dar o putem face și după ce ne căsătorim.

El o privi plin de speranță și aproape o prinse în brațe așteptând un răspuns logic al ei, dar ea nu era femeia care să se mărite cu un bărbat numai pentru că acesta arăta bine sau era sexy. Fusese învățată că soțul este așa cum îl educă femeia, că el nu este bun de la natură.

– Bine, să zicem că ne căsătorim săptămâna viitoare și vom avea la dispoziție ani întregi să-ți răpund la întrebări.

– Știu, zise ea, simțind un nod în gât, temându-se că dacă-l va refuza, Ethan va dispărea din viața ei. Dar nu înțeleg de ce trebuie să ne grăbim? Ai lăsat să treacă nouă ani înainte de a te întoarce; ce mai contează câteva zile sau luni?

– Contează, Maddy, zise Ethan supărat, întorcându-se cu spatele spre ea.

Maddy îl cuprinse cu brațele după umeri.

– Vezi? Tocmai despre asta vorbeam. Sunt convinsă că niște emoții adânc îngropate te fac să fii nerăbdător. Aș vrea să știu motivul. În detaliu. Maddy îl îmbrățișă cu afecțiune, sperând că Ethan va înțelege că este iubit chiar dacă nu era gata să accepte cererea lui în căsătorie. Când vei putea face asta, vom putea rezolva altfel problemele noastre. Până atunci, nu cred că ne-am face o favoare spunând,, da".

El se întoarse cu fața spre Maddy cu obișnuitu-i zâmbet.

– Am o idee. De fapt, este un compromis.

Ea trase aer în piept înainte de a-i spune:

– Foarte bine, s-o auzim.

– Un prieten al meu mi-a vorbit despre un hotel din Eureka Springs, Arkansas, unde... se asigură casă și masă.

– Scuză-mă, doar casă și masă? Asta nu ne-ar abate de la discuții?

– Dacă m-ai lăsa să vorbesc, ți-aș spune că locul este condus de o doamnă, o mână de fier cu concepții învechite, care nu acceptă ca două persoane necăsătorite să împartă aceeași cameră. Vom fi supravegheați mai bine ca o pereche de tineri dintr-o tabără baptistă de vară.

O! exclamă Maddy care nu concepea să fie în preajma bărbatului iubit zi și noapte fără să-l atingă.

– Oare ești „Micuța doamnă care are mai multă nevoie de sex decât de discuții," gata să renunțe la deciziile anterioare?

Maddy roși.

– Foarte bine, zise ea. O să reluăm subiectul, dacă promiți că nu aduci elemente noi.

– De pildă?

– Sărutându-mă, privindu-mă, atingându-mă, și asta include dezbrăcarea din priviri. Toate acestea vor fi strict interzise la Eureka.

***

Două zile mai târziu, aflată pe terasa hotelului Eureka Springs Crescent, privind panorama munților Ozark, Maddy întinse din instinct mâna spre Ethan.

Dar când simți mâna ei fierbinte, Ethan se retrase.

– Nu ți se pare că ai uitat ceva? zise el pe un ton dojenitor.

– O, da, zise Maddy retrăgându-se, concentrându-se din nou asupra priveliștii. Nu se gândise atunci când instaurase regula „ fără atingeri“ că tocmai ea va fi cea care o va încălca prima.

După ce sorbi din Pina Colada, ea se preocupă de consultarea unui prospect, despre istoricul hotelului în timp ce trăgea cu coada ochiului spre Ethan.

De ce era atât de atrăgător? Cum să se concentreze asupra peisajului când nu voia decât să-l atingă?

Situața asta o scotea din minți, dar trebuia să pareze cumva, să nu lase să se vadă ce simțea.

Din momentul în care urcaseră în mașina ei pentru apleca la munte, Ethan se comportase ca un gentleman perfect, lucru care pe ea începu s-o scoată din sărite! În jur nu vedeau decât cupluri giugiulindu-se.

Maddy simți, nu fără gelozie, că și ea dorea același lucru.

Iar dacă asta dorea, trebuia să facă primul pas în acest sens. Puse paharul de Pina Colada pe masă și decise că nu era un alt moment mai potrivit decât cel prezent.

– Ethan, începu ea nu fără oarecare precauție.

– Poftim, Maddy. El o privi lung, lucru care o făcu să roșească și să-l dorească și mai mult.

– Ce-ai zice să oprim starea asta imposibilă dintre noi?

– Poftim? se prefăcu Ethan a nu înțelege.

– Mă întrebam dacă nu...

– Ai văzut! exclamă un puști. Avionul meu a aterizat în piscină, continuă puștiul de vreo șase ani, întrerupând cu strigătele sale ceea ce voia să spună Maddy. A fost grozav! Domnule, i se adresă el lui Ethan, ați văzut?

Ethan îi zâmbi puștiului, deși nu-i plăceau copiii pe care părinții îi lăsau nesupravegheați, mai ales în momentul în care avusese impresia că Maddy voia să ridice embargoul instituit tot de ea împotriva sărutărilor.

– Uitați-vă, continuă micul terorist. O să-l scot din apă și-o să-l arunc din nou!

– Dragul meu, nu poți sări singur în piscină, zise Maddy, cu multă răbdare. Și nu te gândești că avionul tău ar fi putut răni pe cineva aflat acolo? Cred că n-ai fi vrut să se întâmple asta, nu?

Cu brațele încrucișate la piept, Ethan așteptă răspunsul puștiului.

Sigur că puștiul avusese intenția de a lovi pe careva, altfel n-ar fi aruncat acel avion în mijlocul

piscinei, unde se afla multă lume. Se gândise oare că fapta sa ar fi putut avea consecințe grave?

Dar Ethan avu o surpriză când văzu că puștiul se încruntă apoi zise:

– Îmi pare rău. N-am vrut să rănesc pe nimeni, ci doar să văd cât de departe pot arunca avionul.

Bine, poate că puștiul fusese doar curios, dar asta nu era o scuză în accepția lui Ethan.

– Uite la ce m-am gândit, zise Maddy, miss Răbdare. Mama ta este prin preajmă?

– Uite-o acolo, zise puștiul arătând spre o roșcată cu o rochie înflorată care stătea liniștită la soare, cu un pahar de tequila în față. În fața ei se afla un bărbat, iar după felul în care se comportau cei doi se vedea că aveau o întâlnire. Așadar, nu era de mirare că lăsaseră copilul nesupravegheat. Mamei nu-i păsa de fel de ce făcea copilul ei, dar acesta nu era un lucru nou pentru Ethan, pentru că-și aminti de copilărie, când își dorise teribil de mult să-și cunoască mama, să știe că și ea se gândise vreodată la el întrebându-se pe unde ajunsese dacă avea hrană, haine...

– Eu mă numesc Maddy. Vrei să mergem la mama ta s-o salutăm? zise ea.

– Bine, fu puștiul de acord.

– Cum te cheamă? îl întrebă Maddy, pe un ton prietenos.

– Terry.

– Îmi pare bine că te-am cunoscut, Terry, zise ea întinzndu-i mâna puștiului. Ethan simți gelozie și față de acesta.

– Mă întorc imediat, îi spuse ea și plecă.

Ethan încuviință, apoi cei doi plecară de mână prin mulțimea de turiști. Văzându-i astfel, el se gândi că la parohia tatălui său adoptiv, nici o femeie nu-l luase de mână. Poate ar fi fost frumos... să știi că-i pasă cuiva de tine...

Văzând-o pe Maddy cu copilul de mână, realiză cât de mult o iubea.

Tot ce făcea, începând de la felul în care uda și îngrijea florile sau acum când ducea acest puști să-și găsească mama, toate acestea demonstrau că era o ființă căreia îi păsa de tot ce o înconjoară.

El, în schimb trăise singur viața de până acum și chiar ajunsese să-i placă felul în care trăise, asta până în ziua în care aflase că acela care-i fusese tată adoptiv murise de cancer la ficat. Numai atunci realizase că este singur pe lume, cu excepția unei singure persoane care-l iubise necondiționat: Maddy.

Ea nu voise nimic de la el, ci doar prietenia lui, iar el ce-i oferise? Nimic, în afară de un bilet scris în grabă.

Dar acum lucrurile trebuia să se schimbe. După zilele petrecute împreună era aproape sigur că nimic nu le va mai sta în cale. După această călătorie, o voia numai pentru el și era gata să facă orice pentru ea.

***

– Ei bine, o auzi pe Maddy după câteva minute. Acest puști era un mic mincinos.

Ethan se întoarse uimit spre ea.

– Ai văzut-o pe femeia pe care ne-a arătat-o ca fiind mama lui?

– Da.

– Ei bine, nu era mama lui, ci o străină a cărei rochie i-a plăcut. Mama lui îl aștepta în holul hotelului speriată că puștiul dispăruse. Din fericire recepționerul i-a spus c-a văzut un puști strecurându-se afară din hotel spre piscină. Maddy scutură din cap. Copiii ăștia pot crea uneori mari bătăi de cap.

– Mda, presupun că așa este. Faptul că sărise în apărarea copilului îi dovedise lui Ethan că Maddy era o mamă înnăscută și abia aștepta să formeze o familie cu ea. Ceea ce nu știa el în privința copiilor și a felului în care trebuie să fie un tată, va învăța de la ea.

Deodată, simți că având-o alături pe Maddy era capabil de orice, putea să schimbe scutecul unui copil, să ridice o casă....dar înainte de toate acestea va trebui s-o convingă pe Maddy că trebuia să aibă o relație normală, nu ca aceea impusă de ea.

Începu să bată nervos cu degetele în masă, întrebându-se cum va realiza acest lucru.

– Ce este cu tine, Ethan, nu-ți plac copiii?

– Ba da, sunt grozavi. El ridică din umeri, nevrând ca Maddy să afle deocamdată cât de mult își dorea o familie. O famile adevărată, compusă din soție și mai mulți copii. Copii pe care-i va învăța să se ferească de rău.

– Eu îi ador, începu Maddy. Multe din prietenele mele au deja copii, stau acasă, au grijă de ei, iar când aceștia cresc și se duc la școală, ele continuă să aibă grijă de casă, apoi se oferă voluntar, să ajute la școlile în care învață copiii lor. Cum ți se pare ce auzi, Ethan?

Maddy nu era prea sigură de efectul pe care-l aveau vorbele ei asupra lui Ethan.

– Nu este o perspectivă prea interesantă pentru o femeie, zise el, dar dacă asta este ceea ce-ți dorești, nici o problemă.

– Așadar, n-ai vrea ca soția ta să stea acasă să îngrijească copiii?

– N-am afirmat asta.

– Atunci, insistă ea, ai vrea?

– Să zicem că dacă tu ai fi soția eu aș fi de acord cu orice ai vrea tu. Ridicând mâinile în sus, el se declară convins.

– Nu mi se pare un răspuns, continuă Maddy.

– Iartă-mă, nici nu m-am gândit la acest subiect până acum.

Maddy oftă.

– Ce te supără, Maddy?

– Cred că sunt puțin obosită, zise ea. Ești gata de plecare?

– Sigur. Ethan vru s-o prindă de braț, dar se opri la timp. Voia să respecte măcar câteva zile regulile impuse de ea. Desigur dacă ea voia să le încalce, el ar fi făcut-o bucuros. După tine, Maddy, zise el, lăsând-o să treacă în față. Cel puțin acum putea să se bucure de felul grațios în care pășea iubita lui.

Maddy își făcu loc printre turiștii aflați în acel loc, cu un zâmbet pe buze. Se temuse exact de ceea ce i se întâmpla acum. Fusese ideea ei să meargă undeva cu el câteva zile, să încerce să-l cunoască mai bine, iar acum descoperise că el nu suporta copiii. N-o spusese în cuvinte, dar simțea ea că așa stăteau lucrurile.

Mai cunoscuse astfel de bărbați. Nu suportau când copiii nu mai aveau răbdare într-un restaurant. Își dădeau ochii peste cap disperați când un copil începea să plângă într-o sală de teatru.

Desigur, nici ei nu-i plăceau astfel de manifestări, dar dacă i s-ar fi dat șansa, s-ar fi bucurat din plin de problemele și de bucuriile pe care ți le oferă viața de părinte.

Lui Ethan căruia nu-i plăceau copiii, nu părea să-i pese că n-are voie s-o atingă. El părea neafectat de asta, în timp ce ea strângea din dinți.

Capitolul 9

– Mi se pare foarte reușită, zise Ethan după vreo două ore când Maddy îi arătă o rochie dintr-un magazin de pe Eureka Springs.

– Ești sigur? Încruntându-se, ea se întoarse de câteva ori, privindu-se în oglindă. Arăt ca o țigancă plină de steroizi.

Nu este genul de rochie pe care-l aleg de obicei. Maddy examină critic fusta cu franjuri roșii și portocali, ca și decolteul prea adânc. Observă că era îmbujorată; era oare culoarea rochiei care se reflecta pe fața ei, sau chiar roșise pentru că Ethan o privea?

– Arăți superb, zise el admirativ. Parcă te-ai fi îmbrăcat pentru o plimbare în picioarele goale în via familiei... el veni mai aproape, mult prea aproape iar ea îi simți respirația. Ethan mai păstrase aroma ciocolatei cu căpșuni, pe care o mâncaseră pe treptele

unui magazin de dulciuri. Apune soarele... adăugă el.... cerul a căpătat chiar culoarea rochiei tale...iar dacă-ți cobori privirea de la orizont o să vezi cum iubitul tău se îndreaptă spre tine, din capătul opus al viei. El este bărbatul pe care tatăl tău nu-l poate suferi, temându-se că pasiunea pentru Raoul te va fura din sânul familiei.

– Raoul? repetă Maddy. Ea nu putea face abstracție de ceea ce simțea pentru Ethan și n-o prea interesa ce spunea acesta.

– Da, Raoul. El se apropie tot mai mult, iar ea îl simțea arzând ca o flacără, deși practic nu se atingeau. Ți-l amintești? Era bărbatul cu care făceai dragoste în nopțile lungi de vară...

– Da, îmi amintesc că era foarte clar. Maddy era atât absorbită de povestirea lui Ethan încât abia mai deosebea realitatea de ficțiune. Ethan era foarte aproape de a încălca regula stupidă impusă de ea, de a n-o mai atinge.

– În mod normal vă simțiți foarte atrași unul de celălalt și lumea ar fi tentată să creadă că veți face progrese rapide deși voi sunteți de părere că nici în dragoste nu poți sări peste anumite etape. Știți că nu este bine să vă grăbiți, vă puneți mai întâi la încercare sentimentele pentru a le verifica trăinicia. Vă apropiați tot mai mult, până când tu nu-i mai poți suporta atingerile. La revedere, i-ai spus. Dar el îți zâmbește

și-și strecoară brațul după talia ta. Te sărută cu toată pasiunea acumulată în tot acest timp, de când a pus ochii pe tine, apoi chiar își strecoară mâna sub bluza ta. O trage în jos centimetru cu centimetru, eliberându-ți pielea pentru a ți-o acoperi de sărutări.

Da, ea simțea toate acestea. Ar fi vrut să simtă și acum sărutările și atingerile lui Ethan Sau acum el era Rock? Închise ochii, fără a-i mai păsa cine era el acum, imaginându-se departe de locul în care se aflau și oferindu-i-se trup și suflet, așa cum scrisese în cartea lui, în via sărutată de roua dimineții.

– Imaginează-ți că nu mai ai bluza pe umăr, continuă Ethan, Raoul te sărută cu buzele lui fierbinți, iar tu îți simți trupul cuprins de flăcări...

– Scuzați-mă, interveni vânzătoarea, vă este potrivită rochia sau vă aduc o măsură mai mare?

Maddy oftă când Ethan îi făcu cu ochiul, apoi se îndreptă spre proprietara magazinului, care purta prea mult aur la gât de parcă era un faraon.

–O luăm, dacă-i place prietenei mele, ea o va purta.

– Ethan... eu...

– O luăm și gata.

La zece minute după ce plătiseră, luaseră rochia și ieșiseră din magazin, lui Maddy tot nu-i venea să creadă că toate acestea i se întâmplaseră ei. Timpul trăit în acel boutique fusese desprins din cărțile lui Ethan, alias Rock Rainer pentru restul lumii.

– Care va fi următoarea oprire? o întrebă Ethan.

Maddy știa prea bine care ar fi fost după dorința ei următoarea oprire: în brațele lui Ethan. Singura problemă era că nu putea capitula de la condițiile impuse chiar de ea... nu-i putea spune că-l dorește...sau putea?

– Ce-ai vrea să facem? insistă el. Să luăm masa mai devreme sau să facem acel tur al construcțiilor în stil Victorian pe care ți-l doreai?

Îndreptându-se de spate, Maddy îi răspunse:

– Nici una. O să-ți spun eu ce vom face. Și locul de desfășurare va fi chiar pe bancheta din spate a mașinii mele. Luând cheile din mâna lui, ea deblocă portiera cu telecomanda. Apoi îi spuse: urcă pe bancheta din spate.

– Pe bancheta din spate? repetă Ethan, ridicând aparent nedumerit din sprâncene. Oare Maddy revenise la sentimente mai bune față de el?

Dar dacă marșa la propunerea ei și apoi îi reproșa că încălcase regulile impuse de ea? Deși tot ea sugerease încălcarea acestor reguli?

Bietul Ethan nu mai putea înțelege logica feminină. Nu știa decât că trebuia să pună cât mai repede inelul de căsătorie pe degetul ei.

– Despre ce vrei să vorbim și ce fel de discuție va fi? o întrebă el.

– Este pe o temă pe care ar fi trebuit s-o abordez cu două zile în urmă. M-am săturat de regula impusă de

mine, aceea de a nu ne mai atinge deloc, Ethan. Știu că pe tine pare să nu te deranjeze, dar pe mine...

– O, nu! Oprește-te, Maddy. Nu mai scoate o vorbă. Am fost de acord să mergem împreună în această călătorie, dar să nu facem altceva decât să vorbim. Te rog, dă-mi cheile.

– Nici vorbă!

– Maddy, insist să-mi dai cheile!

Maddy își descoperi încet umărul, apoi îl sărută.

– Nici nu vrei să mă îmbrățișezi așa, ca pe o veche prietenă?

Ethan ridică disperat privirea spre cer.

Cu o grimasă, Maddy puse cheile mașinii în palma lui întinsă, dar numai pentru că nu-i venea să creadă ce se întâmpla. Nici în cele mai avântate visuri nu-și imaginse că Ethan ar refuza-o astfel. Care era problema lui? N-o mai considera atrăgătoare? Nici măcar cererea în căsătorie nu și-o mai reînnoise de două zile.

– Nu te simți bine? o întrebă el ocolind mașina, pentru a-i deschide portiera.

Reacția ei fu una nedemnă de o doamnă.

Ethan știa prea bine ce ar fi putut s-o facă să se simtă bine, numai că nu avea chef s-o facă! Trecând repede pe lângă el, Maddy se așeză pe locul ei își puse centura, evitându-i privirea.

– Și? Ce vrei să faci? Ce-ar fi să mergem la o grădină cu muzică foarte bună chiar și la această oră?

***

Maddy îl urmări pe Ethan care părea s-o ignore. El închise portiera apoi reveni pe cealaltă parte și se așeză lângă ea, porni motorul și în cele din urmă catadicsi s-o privească:

– Știu că te deranjează ceva, Maddy; bănuiesc că este acea rochie. Dacă nu-ți place, o putem duce înapoi. Dacă eu...

– Nu ai nici o vină, Ethan, îl întrerupse ea.

– Atunci, ce este? Ai un aer atât de înghețat, că nici nu ne mai trebuie aerul condiționat.

– Mă simt frustrată.

– Din ce cauză?

– Vrei să mă lași în pace?

El se încruntă.

– Maddy, nu înțeleg ce se întâmplă cu tine. Am crezut că ți-a plăcut ziua asta de vacanță, dar acum ești chiar furioasă și nici măcar nu vrei să-mi spui motivul.

Maddy trase aer adânc în piept.

– Ethan, este un moment foarte jenant pentru mine, dar întrucât nu accepți un refuz și vrei neapărat să afli ce am, cred că trebuie să-ți spun. Mă simt frustrată și nu știu cum să reacționez. Ești permanent în gândurile mele, iar tu ți-ai dat frâu liber fanteziei acolo în magazin spunându-mi cum ai scris acel pasaj dintr-o carte a ta, moment în care am simțit că voi

exploda. Va trebui să mă săruți, să ai grijă de mine, să mă faci să ies din starea asta, altfel nu știu ce se va întâmpla.

– Oh! exclamă el, n-am realizat că înțelegerea noastră a devenit mult prea apăsătoare pentru tine.

– Ei bine, așa este. N-am vrut să-ți spun adevărul, dar tu ai insistat.

– Și-mi pare foarte bine c-am făcut-o. Ethan o întoarse cu fața spre el. Crezi că pentru mine au fost prea ușoare aceste convenții impuse de tine? Ai idee cât de sexy arăți acum?

Ea îi evită privirea.

– Nu.

– Ei bine, ce-ai zice să uităm de regulile tale, să ne bucurăm de acest moment?

***

În seara aceea, jucând golf, Ethan și Maddy nu erau singuri, dar cel puțin se puteau ține de mână furându-și un sărut când și când. Iar ceea ce-i spusese Ethan era adevărat; nu-și putea lua ochii de la ea.

– Scuzați-mă, domnule, dar este rândul dumneavoastră să jucați, auzi un glas.

Ethan se opri din a o admira pe Maddy cu părul lăsat liber pe umeri, simțindu-se destul de bătrân pentru a se purta ca un pervers, care nu-și lua privirile

de la femeia sa de pe pista de golf. Nu fusese ideea lui să vină aici, dar Maddy găsise un cupon alături de chitanțele plătite pentru camere la Eureka și nu voise să piardă reducerea acordată de hotel.

El încercă s-o lămurească; avea atâția bani încât să cumpere zeci de piste de golf, dar Maddy rămăsese neînduplecată. Dar apoi el își spusese că deși Maddy știa că el are foarte mulți bani voise să-l ajute să economisească.

– Iubitule, mă lași pe mine să dau prima lovitură?

Privind la tînărul care-l invitase să joace, Ethan o întrebă:

– Ce zici, Maddy, par destul de bătrân pentru a fi“sir“ pentru tine?

– Depinde, răspunse ea.

– De ce?

– Nu știu dacă enervându-te vei strica jocul. Cu mingea într-o mână și crosa în cealaltă ea îi spuse; în acest moment mă conduci cu două lovituri, dar voi recupera.

– Cu alte cuvinte, nu te deranjează dacă-mi rănești egoul din moment ce asta te ajută la propășirea proprie-ți cauze?

– Poate ar fi așa dacă ai avea un ego ușor de rănit, dar nu este așa. Acum spune-mi, cine aruncă primul?

El o invită:

– Te rog, îți acord această șansă.

Ceea ce nu adăugase Ethan era c-o lăsase să arunce prima, pentru că astfel, din profil, prin materialul subțire al rochiei i se vedeau foarte frumos picioarele.

– Ce premiu voi câștiga dacă te bat?

– Dar n-ai câștigat încă, Maddy.

– Urmărește-mă!

– Cu mare plăcere, iubito.

– Privește! exclamă Maddy, care se forță să arunce mingea în orificiul respectiv pe care însă îl depăși cu câțiva centimetri. O, ai văzut. N-am reușit.

– Continuă, îți las un avantaj serios, apoi îmi voi lua revanșa, zise Ethan. Vei pierde oricum.

– Să pierd? Abia am început jocul. Pe la a optsprezecea lovitură o să te rogi să nu mai arunc. Desigur pe atunci agentul meu va fi făcut toate demersurile pentru ca să pot apărea în fața publicului ca o câștigătoare, glumi ea.

– Tot așa cum eu sunt Tigrul Woods. Un țânțar îi zumzăi tocmai atunci pe lângă ureche, apoi îl pișcă zdravăn, fără jenă. Maddy, aruncă mai repede să terminăm odată pentru că vietățile astea mă mănâncă de viu!

– Asta pentru că ești prea dulce. Maddy îl sărută apoi își reluă loviturile cu crosa. Dar lovi cu atâta convingere încât mingea ricoșă de un perete apoi lovi chiar în fruntea lui Ethan.

– La naiba! exclamă acesta de durere.

– Dumnezule, Ethan, ești bine? Vorbește-mi! Poți respira? Aruncând crosa, Maddy se aplecă asupra rănii.

–Sigur că pot respira, doar n-am înghițit mingea!

– O, îmi pare atât de rău, ai început să sângerezi. Maddy scoase cu mâinile tremurând un pachet cu șervețele din poșetă și-i șterse rana. Apoi, susținându-l, lăsă crosa altor jucători și-l duse pe Ethan lângă peretele de beton, sprijinindu-l de acesta.

– Cred c-ar trebui să chemăm ambulanța, zise ea.

– Pentru ce, Maddy? Voi supraviețui acestei teribile lovituri.

– Nu exagera: loviturile la cap sunt foarte periculoase. Lasă-mă să-ți văd pupilele, insistă ea.

Ethan o privi neînțelegând cum această femeie nu știa că o sărutare a ei l-ar fi vindecat imediat. Ești ametit?

– Nu, Maddy, am început să mă simt bine. Dar sunt sigur de un lucru.

– Care ste acela?

– M-ai lovit cu intenție, pentru că simțeai că pierzi teren. Conform regulamentului ești descalificată.

Maddy îl prinse în brațe strângându-l la piept.

– Îmi pare atât de bine că ți-ai revenit. Pentru un moment am crezut că te-am rănit serios.

Ethan o privi uimit. Nimănui nu-i păsase vreodată că se lovise rău.

Mai mult decât fericit, îi spuse:

– Voi fi bine, Maddy, liniștește-te. Privind-o observă că ea plângea. Ei, Maddy am crezut că eu sunt cel afectat!

– Știu, spuse ea, după câteva minute numai că nu suport să știu că te-am afectat.

– Faci adesea astfel de lucruri?

– Nu, numai că...

– Bine, atunci. Să dăm totul uitării.

– Dacă va trebui să ți se coasă rana?

– Dacă ar fi trebuit să mi se pună copci, aș mai fi sângerat și acum, nu?

– Cred că da, admise ea.

– Acum după ce am fost declarat învingător prin abandon, mi-aș putea primi premiul? o întrebă Ethan.

– Constând în...?

– Tu. El o ajută să se ridice în picioare. Să mergem. Acum că s-a întunecat, crezi că m-aș putea strecura în camera ta?

***

Într-o cămășuță transparentă de noapte, Maddy se culcă, apoi închise și veioza de pe noptieră. Era atât de

cald, încât nici măcar nu se acoperi. Oricum, nu avea cine s-o vadă cu această nouă cămașă foarte sexy, pe care abia o cumpărase pentru că patroana hotelului îl avertizase pe Ethan că nu avea voie să se apropie de camera ei.

În întuneric gândurile ei zburară spre bărbatul iubit. Îi plăcea felul în care se purta cu ea, sărutările lui.

Fără să știe de ce îl asocia cu mirosul pâinii coapte, ceea ce pentru ea însemna acasă. Ori de câte ori îl auzea râzând știa că ar putea trăi cu el chiar și într-un bordei.

Se crease o asemenea magie între ei.... vor avea mulți copii. Oftând cu amar pe moment ea-și puse mâinile sub cap și încercă să-și găsească o poziție confortabilă, dar îi era foarte greu pentru că nu se simțea bine decât în brațele lui Ethan.

Desigur, mai erau câteva aspecte încă nelămurite între ei, dar știa că dacă Ethan ar cere-o din nou de soție, ar accepta imediat. Nu-și mai dorea nimic altceva decât să devină doamna Ethan Stone.

Cu acest gând în minte adormi imediat, dar nu se bucură de un somn profund. Scenele de dragoste dintre ei îi trecură de multe ori prin fața ochilor. Se trezi defintiv, iar cântecul privighetorilor din grădina hotelului o făcu să-i simtă și mai mult lipsa lui Ethan.

Deodată se hotărî. Nu mai conta ce gândea proprietara hotelului, trebuia să se ducă la Ethan. Era o femeie matură, iar el la fel, și-și simțeau lipsa unul altuia.

Își puse un capot, apoi crăpă încet ușa, era expertă în deschiderea ușilor vechi, care scârțâiau. Ajunsă în hol numără pe întuneric treisprezece trepte. Oare le putea urca fără să se facă auzită?

Trebuia să încerce.

Nu numai că-l dorea pe Ethan, ci avea nevoie de el.

Era adult și doamna Lipsnitz nu trebui să se amestece în treburile ei!

Cu pași mari, Maddy străbătea distanța care o depărțea de Ethan, fără a ști însă de ce era capabilă proprietara hotelului pentru a ține cuplurile despărțite.

Capitolul 10

Umilită peste măsură, temându-se pentru că nu știa ce putea să urmeze în acest sens, Maddy vru să se întoarcă în camera sa dar era deja prea târziu. O tonă de aparate de onulat părul, de cutii cu cremă fură aruncate în calea ei.

– Rămâi pe loc! strigă doamna Lipsnitz, după ce declanșă alarma. Apoi îi puse un bec cu halogen în ochi spunându-i: Am știut că voi avea probleme cu tine! Din cauza asta mi-am pus sistemul în funcțiune. Nimeni nu poate trece de el, iar camerele bărbaților sunt blocate de la parter printr-un alt sistem.

– Vreau să ies naibii de aici! se auzi vocea lui Ethan.

– Ce s-a întâmplat? A izbucnit vreun incendiu? apăru o blondă ciufulită.

– Du-te înapoi la culcare. Nu este nimic; una din clientele hotelului a încercat să încalce regulamentul, atâta tot.

Deodată, Ethan urmat de alți patru bărbați reușiră să spargă baricada.

– Ești psihopată, doamnă Lipsnitz! îi strigă el, patroanei. Apoi o prinse după umeri pe Maddy, care tremura și-i spuse: strânge-ți lucrurile, plecăm imediat de aici!

După ce strânse și porniră spre mașină sub privirile reprobatoare ale celorlalte presupuse virgine, Ethan și Maddy se depărtară cât putură de repede în urletul sirenei hotelului.

Cu un oftat, Maddy îl întrebă:

– Unde mergem, Ethan? Este două noaptea...

– Acasă, îi răspunse el, m-am săturat de orașul ăsta.

Maddy, care își scosese sandalele își așeză picioarele mai comod.

– Cu excepția acestei nopți.... eu m-am simțit bine.

– Ei bine, pentru mine a fost o perioadă de frustrare, iar ceea ce s-a întâmplat în noaptea asta a fost cel puțin bizar.

– De la cine ai aflat de locul ăsta, Ethan?

El începu să râdă.

– De la un tip, Pete Moran. Pe vremuri, lucram ca zilier la ferma tatălui lui. Nu l-am mai văzut de mult, dar mi-am amintit ce-mi povestea despre acest hotel,

la care a ajuns din întâmplare, venind de la un pelerinaj pe la mănăstiri. Mi-a povestit că doamna respectivă este atât de severă în privința relațiilor sexuale pentru că și-a pierdut virginitatea înainte de noaptea nunții, iar iubitul ei a plecat a doua zi în Vietnam și nu s-a mai întors de atunci.

– Îngrozitor! La cât timp după asta a murit?

Ethan începu să râdă.

– Tocmai asta este; omul n-a murit, ci a rămas la Saigon, unde a deschis un bordel.

Maddy pufni în râs.

– Nu știu dacă-mi voi șterge vreodată din minte maldărul de cutii de cremă, aparatele și sistemul de alarmă!

– Uită totul, iubita mea, zise Ethan prinzând-o după umeri. Încearcă să dormi puțin până ajungem.

Lui Maddy nu-i trebui prea mult până să adoarmă, iar el continuă să conducă în noapte cu femeia iubită alături, gândindu-se că era un bărbat foarte norocos. O iubea pe Maddy, cu care discutase multe în această scurtă vacanță; aflase despre familia ei, despre felul în care-i muriseră bunicii, pe care-i iubise cel mai mult. Maddy îi vorbise despre ce-și dorea de la viață, despre cariera ei.

Maddy nu mai readusese în discuție problema copiilor și poate că fusese mai bine. Iar Ethan n-o făcuse nici el pentru că ea încă nu-i dăduse un răspuns în privința căsătoriei.

Pe la ora patru, ajunseră la indicatorul pe care scria“ Bine ați venit la Catoola“. Nu se simțise niciodată mai fericit ca acum când se întorcea acasă, realizând ce mult începuse să însemne acest loc pentru el. Și asta numai pentru că această casă se lega de prezența lui Maddy.

O sărută ușor pe frunte, spunându-i:

– Iubito, am ajuns! Vrei să te duc acasă sau rămânem la mine?

Maddy murmură ceva neinteligibil, după care-și mută capul pe umărul lui. Ethan interpretă reacția ei așa cum i se potrivea mai bine și o luă spre casă.

***

Trezindu-se din cauza razelor soarelui, care răzbăteau prin perdea, Maddy vru să se întindă, apoi realiză brusc că orice mișcare îi era imposibilă pentru că Ethan o ținea strâns în brațe. Zâmbi. Ce mod mai plăcut era decât să te trezești astfel dimineața?

Dormise destul de bine și imaginile dure ale nopții trecute, mai ales incidentul cu doamna Lipsnitz, păliseră. Nu-și mai amintea decât momentul în care Ethan venise s-o salveze, apoi o transportase spre castelul său, pe care ea abia aștepta să-l transforme. Voia să curețe toată lemnăria, tablourile, își făcuse

multe planuri legate de acest Philbrook, planuri care se vor transforma în realitate, imediat ce Ethan îi va pune inelul pe deget.

– Te-ai trezit, iubito? mormăi Ethan.

– Eu, da, așteptam ca și tu să faci același lucru!

– Ai putea fi mai înțelegătoare, Maddy, după ce te-am salvat din ghearele acelei temnicere, iar acum aud doar reproșuri.

– Vrei înțelegere, spui? zise Maddy, care se răsuci îndepărtându-l, apoi sărutându-l cu fervoare.

– Ei, așa mai merge... zise el îmbunat.

Ethan o prinse în brațe, prelungind sărutul lor, intensificându-i dorința.

Maddy își ridică tricoul în care adormise și-l aruncă pe podea. La început, când fuseseră împreună în acest pat, Maddy se jenase dar Ethan o învățase că nu trebuia să-i fie rușine de el. El era tot ce-și putea dori de la un bărbat; tandrețe, sensibilitate, romantism, sex și păcat, toate întruchipate într-o singură ființă.

– Când te văd, simt că nu mai pot respira, se confesă el. Ethan o aduse mai aproape de el, sărutând-o neîncetat. O privi cu o adorație pe care Maddy nu i-o mai citise în priviri ca și cu promisiunea că împreună constituiau un cuplu care urma să evolueze doar spre bine.

Așteptând ca această promisiune să se împlinească, Maddy își trecu mâinile pe spatele lui puternic, pe

bicepșii lui bine conturați. Era un bărbat magnific, o adevărată plăcere să-l exploreze încetul cu încetul. Voia să-i cunoască toate secretele și fanteziile.

– Ești un înger, Maddy, zise el cu glasul plin de emoție, îngropându-și fața în părul ei. Nu mă pot sătura de tine, iubito.

Făcură dragoste cu pasiune, timp în care se priviră în ochi, știind că astfel se forma între ei o legătură care ducea doar la căsătorie. Ea îi promise din priviri să-l iubească viața toată. El făcu la fel, apoi continuară să se sărute.

Uniunea lor spirituală avu o mare intensitate. Legați fiind atât fizic cât și emoțional, își găsiră împlinirea.

***

Maddy se trezi după câteva ore tot în brațele lui Ethan și avu nevoie de câteva clipe pentru a-și reveni, amintindu-și ce se petrecuse între ei de dimineață. Ethan o iubise cu sinceritate și cu totală dăruire, lucru care-i aduse lacrimi în ochi.

Maddy nu sperase că va ajunge să găsească vreodată adevărata dragoste alături de el, dar tot nu era pe deplin împăcată.

Dar apoi își spuse că putea lăsa asta pentru mai târziu și se strecură spre bucătărie să-și facă un

sandviș. Apoi, după ce rontăi câțiva biscuiți, se îndreptă spre baie pentru a face duș, și făcu toate acestea în cea mai mare liniște, pentru a nu-l trezi pe Ethan. Simțea nevoia unui duș prelungit, mai ales pentru că nu-și amintea dacă se protejaseră când făcuseră dragoste ultima oară.

Deși era lipsit de rațiune Maddy nu se putea gândi decât la faptul că nu voia să existe nimic altceva între ei decât dragoste. Nu avea idee ce simțea Ethan pentru ea. Desigur, îi spusese c-o iubea de multe ori. I-o spusese de mii de ori din priviri, dar ea voia să audă repetându-i-se declarația tot timpul.

Voia ca Ethan să-i șoptească iubirea lui mai ales în timp ce făceau dragoste, când se aflau unul în brațele celuilalt. Ce era așa de rău? Cerea prea mult?

Dar mai apoi, amintindu-și că putea fi deja însărcinată, își spuse că lucrurile puteau evolua așa cum nu-și dorea ea.

După ce potrivi apa intră în cadă, trase draperia și lăsă apa să-i biciuiască trupul.

Se gândi la Ethan și la ciudățeniile lui. Deși un om foarte bogat acum, el continua să ducă o viață foarte simplă, era același om.

Întinse mâna după flaconul cu șampon dar auzi glasul lui:

– Nu-ți este urât acolo singură, Maddy?

Ea trase perdeaua, fără a se rușina că era goală în fața lui Ethan.

El îi întinse șamponul, apoi o spălă cu atenție și dragoste pe cap ca pe un copil, căruia nu trebuie să-i intre șamponul în ochi. După ce-i clăti părul, Ethan o trase spre el și o sărută.

– Ce mi-ai făcut, Maddy? oftă el, te doresc mereu...

– Sunt a ta, iubitule, răspunse ea, cu brațele desfăcute. Vom avea mulți copii? strică ea momentul întrebându-l.

– Copii? repetă Ethan. Copii? A, da, desigur cum dorești tu, iubito.

Maddy lăsă privirea în jos, dezamăgită.

– Maddy?

– Bine, Ethan, să nu mai vorbim despre asta acum. Să nu stricăm ceea ce tocmai am împărtășit.

– Dar eu...

Ea îi astupa gura cu palma.

– Nu este nevoie să-mi dai nici o explicație, Ethan.

N-ar fi suportat să audă de la el că de fapt între ei nu fusese decât o minciună.

În cele din urmă, ea renunță pentru că n-ar fi primit decât scuze din partea lui, probabil. Numai dacă nu l-ar fi iubit atât de mult...

Era evident că Ethan nu voia s-o lase să înțeleagă că în sufletul lui se dădea o adevărată luptă, așa că, nevrând să facă lucrurile și mai grele pentru amândoi, îi spuse:

– Mă îmbrac și plec, pentru că am multe de rezolvat înainte de a mă întoarce mâine la lucru.

Încă o dată, Ethan reușise s-o rănească, iar acum avea de gând să se retragă în singurătatea casei ei, cea care urma să-i mai aparțină doar câteva săptămâni.

– Maddy? îl auzi.

Ea îngheță.

– Ce dorești, Ethan?

– Vrei să-mi pregătești ceva special de mâncare în seara asta? Una din celebrele tale rețete?

Vorbele lui avură darul să-i înlocuiască tristețea și dezamăgirea din sufletul ei cu o bucurie fără seamăn. Ethan nu-i mai ceruse vreodată să gătească doar pentru el. Lacrimile o podidiră în timp ce-i spuse:

– Vino pe la șase.

Capitolul 11

Maddy trase mașina în fața casei unde trăise toată viața. Lipsise doar câteva zile și nu se schimbaseră prea multe, doar petuniile ei aveau nevoie de puțină apă.

Acest gând o făcu să zâmbească. Se schimbase. Totul era diferit în viața ei acum. Nu era sigură că va fi din nou mulțumită să revină la vechea ei viață.

Opri motorul își luă bagajul și ajungând aproape de poartă văzu un plic mare introdus în ușă.

Curioasă căci nu știa ce putea fi, începu să urce câte două trepte și când ajunse foarte aproape văzu sigla postului de televiziune la care lucra.

Scoase plicul din ușă și privind în zare observă că înăuntru se afla ceva o scrisoare, parcă un contract, în care erau subliniate unele clauze.

Simțindu-se dintr-o dată foarte rău, se așeză pe trepte cu intenția de a citi scrisoarea, dar Priscilla, pisica, apăru frecându-se de picioarele ei așteptând să fie mângâiată. Îi făcu plăcere să știe că îi simțise cineva lipsa.

Își luă valiza, intră în casă, apoi închise ușa, abia observând că predomina aerul închis, apoi remarcă și alte scrisori care-i sosiseră.

Cu scrisoarea de la postul de televiziune în mână, se îndreptă spre fotoliu, aprinse un lampadar și începu s-o citească înfuriindu-se pe măsură ce citea.

După ce termină de citit, lucrurile deveniră foarte clare; fusese concediată.

Datorită unei clauze din contract ea trebuia să se disocieze de Ethan, sau să accepte concedierea. Mai era și o notă a lui Kent Townsend, în care acesta o informa că, dacă se căia o primea înapoi.

Maddy începu să râdă și aruncă scrisoarea. Cum îndrăznea acest Kent!

Deși solicitase o învoire de câteva zile pentru a lăsa să se mai stingă bârfele din jurul ei și a lui Ethan, stârnise prin absența ei un scandal mai mare decât și-ar fi închipuit.

Într-un orășel precum Catoola nu conta că un cuplu se iubea foarte mult, nu se discuta niciodată ce făceau când rămâneau singuri. Dar faptul că el destăinuise întregului oraș că ea fusese cea care-l

inspirase pentru toate romanele sale, însemna că el și-o imaginase făcând toate lucrurile descrise de el. Și asta era destul de șocant.

Era ca și cum ar fi alergat goală pe strada principală a orașului, ar fi atras tot atât de multă atenție. Iar KCAT nu-și putea permite să-i piardă fanii.

Maddy se afla într-o mare încurcătură, neștiind cum era mai bine să anunțe că se vor căsători curând, sau că Ethan părăsise orașul și ea nu mai voia să-l vadă...

Se simțea nedreptățită, mai ales pentru că-l iubea din toată inima pe Ethan. Dar își iubea și slujba. Acum era pusă în situația de a alege între cele două. Ba chiar mai rău, poate chiar trebuia să renunțe la slujba de la KCAT înainte de a fi sigură că se mărita cu Ethan. Oare îl iubea îndeajuns pentru a risca?

Desigur l-ar fi ales pe Ethan dacă avea posibilitatea de a alege, dar după ce se întâmplase sub duș, nu mai era atât de sigură că el o iubea.

Nu voia să-i spună despre concediere; era problema ei și singură trebuia să ia o decizie.

N-ar fi vrut ca Ethan s-o ceară de nevastă din milă. Dacă și când o va cere de nevastă din nou, acest lucru va trebui să izvorască din inima și convingerile lui. Și cum putea să-l convingă mai bine de rolul pe care-l putea juca în viața lui decât cu un biftec Wellington?

***

La șase fix, Ethan parcă Jeepul său în fața casei lui Maddy, lăsându-l în spatele mașinii ei cam vechi și uzate. Se gândi imediat că n-o va mai lăsa să conducă o astfel de mașină ci i-o va înlocui cu alta performantă, chiar cu un Porsche roșu, pentru ca toată lumea să știe că Maddy îi aparținea.

Cumpărase pentru ea un buchet multicolor de trandafiri, întrebându-se ce voia oare Maddy să discute cu el și n-o putuse face de dimineață?

Maddy era o femeie cu o carieră publică, dar lui i-ar fi plăcut să stea acasă cu el, să se sărute tot timpul, să-i însorească zilele cu sărutările, cu glumele ei. Iar dacă vor avea și câțiva copii, lucrurile vor fi și mai interesante pentru ei.

Se întrebă ce oare îi pregătise Maddy la cină, dar constată imediat că ușile și ferestrele casei erau larg deschise și răzbătea un miros delicios de mâncare.

Apăsă pe sonerie.

– Vin imediat! o auzi pe Maddy, probabil din bucătărie.

Până ajunse ea să-i deschidă, Ethan văzu masa foarte elegant aranjată pentru două persoane, cu flori, lumânări și argintărie, ceea ce însemna că Maddy intenționase să facă din această seară ceva foarte special.

– Ethan? Tu ești? auzi glasul ei.

– Desigur, doamna mea, cine altcineva ar putea fi?

– Vino, sunt în bucătărie.

El deschise ușa cu plasă.

– Nu știu ce ai pregătit, Maddy, dar miroase delicios.

– Mulțumesc, răspunse Maddy, care amesteca într-o oală aflată pe foc.

– Îmi pare rău că nu te-am putut întâmpina cum se cuvine, dar nu puteam da la o parte glazura asta de pe foc. Tonul ei nu era neprietenos .... dar nici unul de femeie îndrăgostită, își spuse Ethan puțin dezamăgit.

– Nu-i nimic, Maddy, zise el sărutând-o pe obraz, apoi întinzându-i trandafirii. Unde pot găsi o vază?

– Pe raftul de acolo, zise ea.

El luă vaza din locul indicat, puse apa și trandafirii, apoi o așeză chiar pe mijlocul mesei.

– Maddy, hai să discutăm foarte cinstit....Te-a deranjat ce s-a întâmplat dimineață?

– Trebuie să revenim asupra acelei probleme? Dacă nu te deranjează, nu am chef acum să discut problemele noastre de dormitor înainte de masă.

– Desigur, dar din asta înțeleg că avem o problemă.

Maddy trecu pe lângă el cu o prăjitură din care Ethan, care murea de foame, ar fi vrut să fure o bucățică, însă atitudinea ei îl făcu să se oprească.

– Ce este cu tine, Maddy? Dacă nu este ceea ce s-a întâmplat de dimineață, atunci ce este? A reapărut acel Kent? Te-a supărat cu ceva?

– Nu are nici o legătură cu Kent.

Ethan o opri prinzând-o de umeri, întorcând-o spre el.

Maddy continua să-i evite privirea. O singură privire și ar fi capitulat.

Cum îi putea spune cu tact, bineînțeles, că fusese forțată să aleagă între el și slujbă? Probabil Ethan ar pleca direct la postul de televiziune.

Cu capul rezemat de umărul lui, ea oftă:

– Îmi pare rău, dar a fost o zi lungă și obositoare, am avut o mie de probleme după-amiază.

– Iar eu te-am rugat să-mi gătești! Îmi pare rău, Maddy, zise el. De ce nu mi-ai spus să te duc undeva să cinăm?

Maddy îl privi intrigată. Bărbatul din fața ei nu realiza că pentru ea era o mare bucurie să gătească pentru bărbatul iubit?

Maddy se eliberă din brațele lui.

– Așază-te la masă, vin într-o clipă. Trebuie să așez friptura pe platouri.

– Nu putem s-o mâncăm direct din tavă? Am economisi farfuriile.

– Putem, dacă asta vrei. Prea obosită pentru a-i mai ține piept, Maddy renunță să argumenteze.

Ethan o privi lung.

– Maddy, ce este?

– Am spus că nu vreau să discut problema mea. Cu aceste cuvinte ea ieși din încăpere.

Ethan clătină din cap, intrigat de cudățeniile acestei femeie, dar până la întoarcerea ei fură câteva bucăți de asparagus dintr-o tavă și le găsi incredibil de gustoase.

Maddy se întoarse la fel de îmbufnată din bucătărie.

Oare nu-i putea spune ce i se întâmplase? se gândi Ethan.

– Maddy, chiar trebuie să discutăm....

– Nu în seara asta, dragul meu.

– Uite ce este, Maddy, am venit că cinez în seara asta cu tine, nu să declanșez cel de al treilea Război Mondial. Dacă nu-mi spui ce este cu tine, plec imediat.

– A, deci nu te-ai schimbat deloc? Cum dai de greu, dispari!

Lui Ethan îi luă o secundă să realizeze că vorbea despre prima dată când făcuseră dragoste cu nouă ani în urmă.

– Nu te recunosc, Maddy. Ei bine, ce am făcut atunci este de neiertat, recunosc. Dar în seara asta n-am făcut nimic și de când am intrat aici nu stai decât bosumflată. Iar tu nu vrei să-mi dai o explicație.

– Cred că nici n-ai vrea s-o auzi!

– Maddy, eu plec chiar acum, iar dacă te răzgândești și vrei să discutăm, mă găsești acasă, unde voi mânca a treia pizza pe ziua de azi. Ethan se îndreptă spre ușa de la ieșire.

Nici el nu știu ce-l făcu să ezite o clipă. Poate faptul că în hol era foarte multă dezordine, iar asta era ceva neobișnuit dacă ne gândim că Maddy ura dezordinea și chiar pe marginea piscinei își împăturise rochia de plajă. Nu era felul ei de a fi. De ce era atâta dezordine aici?

Privirea îi căzu pe un plic cu inițialele KCAT, pe care-l ridică și după ce citi primele rânduri înțelese totul. Postul de televiziune o forța să aleagă între el și ei.

– Dă-mi plicul, te rog!

– Nici vorbă! Când voiai să-mi spui despre asta, Maddy când aparțineam deja de domeniul trecutului?

– Ce vrei să spui?

– Să nu mai lungim vorba! Voiai așadar, să renunți la mine pentru o carieră de succes? Crezi că vei mai găsi vreun bărbat care să te iubească așa cum fac eu? Sau nu-ți pasă de dragostea mea?

– Ce-ai spus? Lui Maddy nu-i venea să creadă ce auzea. Este evident că am făcut o alegere greșită preferându-te pe tine slujbei de la KCAT. Iar acum nici

eu nu mai simt nevoia să iau masa cu tine, nici să-mi petrec următorii cincizeci....Maddy se ori, admițând că atîția ani puteau avea rămași.

– La ce te referi, Maddy? La banii cheltuiți pentru a pregăti masa? Maddy, nici nu știi cât sunt de afectat de pierderea slujbei tale! Mai ales că toate s-au întâmplat din cauza mea! Indiferent cât de mult te-aș iubi nu te pot lăsa să iei singură o deciezie, nu este cinstit. Știu cât este de greu să trăiești de unul singur, să ai succes și tu nu numai că ai ajuns aici prin munca ta, dar ai o slujbă pe care multe femei și-ar dori-o.

Pe obrajii ei începură să curgă lacrimile.

Își aminti de copilărie, când în timp ce alți copii se duceau la plimbare cu bicicletele sau la bazin, ea își lua păpușile în spatele casei și le pregătea masa acolo. Mama ei nu avea timp să-i acorde iar ea se hotărâse că atunci când va fi mamă nu va proceda la fel cu copiii ei.

Iar acum i se părea incredibil că în timp ce slujba ei luase sfârșit Ethan o sfătuia s-o păstreze cu orice preț, spulberându-i iluziile legate de viața ei ca viitoare soție și mamă.

Întorcându-se cu spatele spre bărbatul pe care-l iubea, Maddy se strădui să-și oprească lacrimile.

– Cred că este mai bine să pleci.

– Foarte bine. Aruncând scrisoarea de la KCAT, el ieși val vârtej pe ușa din față, iar scrisoarea rămase câteva clipe suspendată în aer pentru ca mai apoi să aterizeze la picioarele ei.

***

Dimineața următoare Ethan se trezi promițându-și că va începe să lucreze la un roman palpitant cu multe crime și răzbunări, toate acestea pentru a și-o alunga din minte pe Maddy.

Dar după ce stătu în fața laptopului o oră fără să scrie un rând, realiză că eforturile lui erau inutile. Cum să și-o poată scoate din minte pe Maddy când ea devenise partea cea mai importantă a existenței lui?

Încercă să lase scrisul la o parte și ăs se relaxeze întinzându-se la soare. La naiba cu acest KCAT și ce făcuse din relația lui cu Maddy!

Pe de altă parte se gândi și la ea amenințată de director că dacă nu renunța la relația cu el, trebuia să renunțe la slujbă.

Numai dacă nu s-ar fi confesat public c-o iubea! Nu s-ar fi întâmplat nimic. Iar în loc să se ducă la Eureka

se puteau duce la Las Vegas. Chiar acum puteau fi deja soț și soție, iar Maddy s-ar fi aflat cu el, citindu-i ziarele de dimineață.

Ethan încercă să-și amintească ultima sa discuție cu avocatul său. Acesta, întrebat dacă un post de televiziune are dreptul să controleze viața angajaților săi îi dăduse un răspuns afirmativ.

– Ce faceți tu și Maddy când sunteți singuri este problema voastră, dar dacă ai apucat să declari că ea a fost sursa ta de inspirație pentru toate romanele scrise, ai deschis ușa dormitorului tău pentru fiecare cetățean din Catoola.

Ethan își trecu mâna prin păr, realizând că făcuse o prostie. De ce naiba spuses acele cuvinte?

O iubea ca un nebun pe Maddy și deși greșeala lui o costase slujba, el făcuse această afirmație pentru că așa simțise în acel moment.

Se ridică fiind convins să trebuia să-i obțină slujba lui Maddy și să repare greșeala de a fi făcut acea afirmație stupidă.

Se îmbrăcă în costum cu cămașă și luă o mină foarte serioasă pentru a-l convinge pe acel Kent că Maddy nu avea nici o vină, greșeala era doar a lui.

Capitolul 12

Sâmbătă dimineața, Maddy intră ca o furtună în bucătărie. După ce avusese numai coșmaruri toată noaptea, era pornită împotriva lui Ethan, cauza tuturor relelor.

Probabil de acum el și teribilul său Jeep se aflau pe drumul spre New York. Călătorie sprâncenată! Maddy mai bombăni astfel de urări în timp ce începu să spargă niște ouă de marginea unui vas.

Era doar nouă dimineața și ea făcuse deja prăjituri cu ciocolată. Nu mai fusese atât de furioasă de la... consursul de bucătărie de la care fusese descalificată tot din cauza lui. Iar acum, ca o ironie a soartei își pierdea și slujba de la KCAT. Și nu numai slujba ci și inima.

Începu să frece furioasă untul pentru alte prăjituri, realizând că n-ar fi fost atât de supărată dacă l-ar fi câștigat pe Ethan.

Nici nu voia să se mai gândească la schimbările pe care i le produsese în viață, în scurtul timp de când se întorsese în Catoola. Și nu toate aceste schimbări fuseseră în bine. Dacă se uita la dezordinea din jur, nu mai avea nevoie de nici un comentariu.

Împrăștiase făină peste tot, la fel și coji de ouă, lucru care de obicei nu i se întâmpla, fiind o femeie foarte ordonată. Iar Ethan o încurajse în această schimbare; îi spusese că nu era nevoie să facă mereu ordine, își putea folosi timpul într-un mod mai plăcut.

– Probabil în mintea lui nu există nimic mai plăcut decât să faci dragoste, își spuse ea.

Dar numai când se gândi la el în acest fel începu să simtă fiori, amintindu-și cum își aruncase ultima oară tricoul la pământ cu dezinvoltură pentru a face mai repede dragoste cu el.

Își îndepărtă părul care-i căzuse pe față. Asta era o altă schimbare care nu ducea la nimic bun. De obicei ea-și purta părul legat la spate sau strâns în mijlocul capului, astfel că nu putea să-i cadă pe față.

Acest Ethan apăruse din senin pentru a-i răvăși viața. Acum nu mai dorea lucrurile pe care le dorise cu o săptămână în urmă. Chiar dacă nu fusese definitiv concediată de la KCAT, acest post nu-i adusese prea multe satisfacții.

Economisese niște bani de-a lungul timpului și poate era bine să-și ia o vacanță, în care să decidă ce va face cu viața ei.

Ar putea scrie o carte de bucate.

De ce naiba îl lăsase pe Ethan să se aprope atât de mult? Deodată, realiză că și ea avea drepturi în această relație ca și el.

Trăiau vremuri în care și femeia putea avea un rol determinant, așa că se gândi să se ducă direct la Ethan, să-i ceară s-o ia de soție.

Dar când începu să se schimbe pentru a pleca spre el, îi încolți în minte același gând care nu-i dăduse pace în ultimele zile; de ce nu-și repetase Ethan cererea în căsătorie?

Renunță la ideea de a se duce acasă la Ethan; mai bine termina prăjiturile, le ducea unei case de copii, apoi revenea acasă și putea să plângă atât cât voia.

Dar viața fără Ethan nu mai avea farmec, nu mai avea culoare, era ca un ștrudel cu mere din care lipsea ingredientul de bază; merele.

***

La vreo trei zile, aflat în fața postului de televiziune rival KDAY, Ethan știu că la sfârșitul zilei va fi logodit oficial cu Maddy. Se uită la ceas, să vadă dacă era deja ora două. Nu putea ajunge la ea înainte de această oră.

Nu putu să nu se întrebe dacă și ea fusese la fel de nefericită ca și el în cele două zile care trecuseră.

Își aminti fără să vrea rânjetul plin de siguranță al lui Kent, care afirmase că Maddy nu numai că nu se despărțise de el ci se și mărita cu el.

Porni spre casa ei. Își slăbi puțin nodul cravatei. Da, imediat ce va auzi ce aranjase la KDAY, Maddy îl va iubi din nou, poate chiar îl va cere de soț!

– Cu ce ocazie te afli aici, Ethan? îl chestionă ea de cum îl văzu. Mi-ai aranjat o nouă slujbă la KDAY? Spune-mi că este o glumă!

Ethan intră în casă fără a mai aștepta invitație și imediat avu senzația că a intrat într-un congelator.

– Ce este cu tine? Cum stai la temperatura asta?

– Am temperatură și mi s-a părut foarte cald; de asta am dat drumul la aerul condiționat.

Ethan observă că era cam palidă. Veni spre ea cu bune intenții.

– Maddy te rog, nu-ți mai ascunde sentimentele. Nici mie nu-mi fac bine neînțelegerile noastre. Trebuie să le depășim. Uite, am aranjat altceva. M-am dus la celălalt post de televiziune și am aranjat să facem împreună o emisiune...

Maddy nu reacționă așa cum ar fi dorit el.

Ethan își pierdu răbdarea și se duse să ridice transperantele, pentru că așa i se părea normal să-i vadă chipul. Ce observă în cameră îl puse pe gânduri; peste tot erau aruncate șervețele folosite, cutii de

sucuri, chiar și frunzele plantelor aveau un aspect ciudat, ca și cum ar fi fost neglijate mai mult timp. Abia atunci înțelese cum se simțea Maddy.

Ea n-ar fi lăsat niciodată plantele la voia întâmplării. De fapt, nu arătase niciodată atât de rău și nu păruse atât de vulnerabilă.

Se simți dintr-o dată foarte vinovat căci el era cauza suferințelor acestei femei. Și de fapt, ea fusese singura ființă care depinsese vreodată de el.

– Observ că te simți destul de rău, Maddy.

Ea izbucni într-un râs nervos.

– Credeai că te mint? Că am stat aici, în această încăpere așteptând întoarcerea ta?

– Ar fi fost frumos...

– Ascultă, Ethan, ce naiba cauți aici? Ai dat buzna neinvitat, apoi îmi comunici că nu mai am nici o șansă să-mi reprimesc vechea slujbă, dar că mi-ai găsit tu una nouă. Ce-ar trebui să fac? Cum să reacționez? Să-ți cad la picioare?

– Nicidecum, dar un simplu „ mulțumesc“ ar fi de ajuns. Știu că ești bolnavă, dar și eu am întâmpinat destule probleme ca să fac rost de noua slujbă pentru amândoi.

– Știi, zise ea, dacă aș fi avut nevoie de o slujbă nouă, te-aș fi rugat să mă ajuți. Cred că ți-ai asumat cam multe responsabilități ducându-te la KDAY să ceri o slujbă pentru noi doi. Nici nu m-ai întrebat dacă vreau asta!

– De ce nu, Maddy! exclamă Ethan confuz și afectat de tirada ei. Am crezut că ești supărată c-ai fost concediată. Acum îți ofer o slujbă nouă, iar tu tot supărată ești. De ce Maddy?

– Este foarte simplu! Pentru că aș fi preferat să fiu șomeră, decât să știu că te-ai folosit de celebrul tău nume pentru a-mi găsi mie de lucru! Sau nu cumva tu aveai mai multă nevoie de o slujbă decât mine? Nu-mi spune că greșesc, că nu tu te-ai oferi să le sponsorizezi o emisiune pe care să mi-o ofere ei mie? Nu sunt proastă, Ethan.

– Maddy, fabulezi! Nu mai știu ce dorești. Indiferent ce aș face, nu este îndeajuns. Am venit aici cu o propunere viabilă pentru o emisiune nouă, iar tu îmi reproșezi acest lucru. Te comporți ca un copil care nu știe ce vrea, Maddy! Mi se pare ridicol!

– Da! Poate la fel de ridicol ca și felul în care ai șters-o acum nouă ani, nu crezi? Cu un bilet în care-mi spuneai ce mult mă iubești, dar că nu putem fi împreună. Nici mie nu mi-a fost prea bine pe atunci. Mi-a trebuit ani ca să trec peste asta, zise ea, apoi realizând că dezvăluise prea mult, tăcu speriată.

Nici unul nu mai zise nimic. Doar ceasul bunicului continua să ticăie pe șemineu.

– Știu că am greșit cu nouă ani în urmă, dar am crezut că nu vorbim despre mine și păcatele mele acum, ci despre tine și problemele tale. Despre faptul că din cauza mea ai rămas fără slujbă. Am încercat

să-ți găsesc ceva mai bun în dimineața asta și chiar am reușit. De ce crezi c-am obținut o emisiune pentru amândoi? Pentru că aș avea nevoie de bani? Nu! Am făcut asta pentru că te iubesc. Asta este. Iar dacă tu nu simți același lucru pentru mine, Maddy, te rog s-o declari acum tare și răspicat. Refuz să mă mai cert cu tine în loc să te iau în brațe!

– Și eu te iubesc, se trezi ea vorbind, dar trebuie să știu ceva. Chiar crezi că sunt o femeie pasionată de carieră?

– De ce n-aș crede asta?

– Pentru că este o minciună. Am spus-o pentru că am crezut că asta vrei să auzi. Pe când ne afla la Eureka și l-am dus pe puști la mama lui, apoi ți-am spus că ador copiii, tu mi-ai împărtășit entuziasmul. De ce?

Ethan tăcu.

Maddy aștepta răspunsul lui cu sufletul la gură, pentru că toată viața ei depindea de acest răspuns. Dacă Ethan nu-i dădea răspunsul pe care-l aștepta, soarele înceta să mai strălucească din acea clipă pentru ea. Urma să-și petreacă viața alături de el, sau fără el, dar gândindu-se mereu la el, dorindu-l, tânjind după el.

– Mi se pare ciudat că m-ai mințit, zise el în cele din urmă ... pentru că eu am făcut la fel.... din moment ce nu mi-am cunoscut mama, aș vrea ca fii mei să aibă una adevărată, care să stea acasă cu ei, să le facă prăjituri, să le citească povești seara la culcare...

Maddy, te măriți cu mine? Mă ajuți să alcătuim o familie? O familie pe care n-am avut-o niciodată?

– Nu, nu mă mărit cu tine, fu răspunsul ei.

Ethan se ridică.

– În acest caz, nu mai avem ce discuta.

– Ethan, stai puțin, sări ea. Am spus că nu vreau să mă mărit cu tine pentru că ... vreau să mă lași pe mine să te cer în căsătorie.Te iubesc, de fapt, te-am iubit din-totdeauna, dar am crezut că-ți dorești o femeie cu carieră. Iar eu vreau să fiu doar mamă și soție, să cresc copiii așa cu trebuie. Tocmai de asta m-am supărat duminică dimineața când am făcut duș la tine. Doream din tot sufletul să rămân însărcinată, dar am crezut că...

– O, Maddy, rosti el, te iubesc din toată inima. De ce naiba trebuie să pierdem timpul ghicind ce are celălalt în gând? Uite, sunt gata să mă las cerut de bărbat...

Maddy, care zâmbea deveni brusc serioasă.

–Acum, ce mai este?

– Nu am inelul. Am crezut c-ai plecat din oraș.

El oftă.

– Bine, atunci, lasă-mă pe mine. Ethan o așeză încet pe canapea apoi scoase din buzunarul de la piept un inel cu diamant, la vederea căruia inima ei începu să bată necontrolat. Așadar, Ethan îl adusese în speranța că va obține iertarea ei!

– Acum, dă-mi mâna, Maddy!

Maddy îl studie o clipă, apoi zise:

– Ca scriitor nu te poți gândi la ceva mai romantic decât „dă-mi mâna“?

– De ce ? Am crezut că asta este rolul tău. Eu îți împrumut inelul, atât.

– Așadar, ai cu tine toate măsurile ca să-mi pot alege ce mi se potrivește?

– Desigur. Nu așa fac toți bărbații? Mai ales când au de a face cu femeie alunecătoare ca tine. El o sărută. Nici nu mai știu de câte ori te-am cerut de soție. Acum, mi se pare de neiertat să nu ai inelul pregătit...

– Iubitule, dă-mi-l pe acesta! Ethan Stone, i se adresă ea cu seriozitate, vrei să te căsătorești cu mine? Încercă să-i introducă inelul pe deget, dar acesta era mult prea mic.

El se încruntă.

– Ce să fac? Să mă mai însor cu o femeie care nu-mi știe măsura inelarului?

– Da! exclamă Maddy, strecurându-și inelul pe deget.

– Maddy, să fim serioși măcar o clipă. Te iubesc de acum nouă ani. Ești o dată pentru totdeauna, de acord să fii soția mea?

– Am crezut că nu vei mai spune asta, zise ea sărindu-i în brațe.

Sfârșit